



Universitätsbibliothek Paderborn

Res Gestae Illvstrissimo-||rvm Martyrvm, Con-||fessorvm Atqve Sancta-||rvm Virginvm ...

Eorvm Praecipve, Qvae Per|| R. P. L. Surium sex Tomis compraehensae
sunt:|| et nunc restrictis verborum ambagibus ... ad ... D.|| Caesaris
Baronii Chronologiam|| digestae ac in quatuor Tomos distributae

Lippeloo, Zacharias

Coloniae, 1595

VD16 ZV 18288

VITA S. HUGONIS V. ABBATIS CLUNIACENSIS. ex ea qua est per Hugonem monachum Cluniacensem, eius aequalem. Obijt autem vltimus anno Domini 1109.

29 Aprilis.
S. Hugonis
parentes.

HVgo in Burgundia ex illustri nobilium pro-
sapia oriundus, patrem habuit Dalmatium
principem egregium, ac Samurēsi domum
inprimis illustrem: matrem verò Erenburgem, cuius
generis nobilitate, tum multò magis pietate ac
tegritate vitæ præclaram. Puer autem Hugo op-
timis à natura informatus moribus cum aulicorum
intemperantiam ac luxum horreret, totaque me-

Confert se
ad monaste-
rium.

te pietatis esset studio deditus, inuitis parentibus
ad monasterium tanquam tranquillum vitæ po-
tum confugit, sanctique Odilonis Cluniacensis Ab-
batis magisterio alacriter se subiecit. Itaque ad
nasticæ vitæ disciplinam benignè admissus, cum
mox virtutibus florere cœpit, vt paulò post ad
prioris officium assumptus fuerit, ac deinde, sub
ex hac vita beato Odilone, Abbatis munere ac
nobre decoratus.

Fit prior.
Item Abbas

Hanc verò muneris dignitatē quàm eximia
pietatis ac sanctitatis laude administraverit,
quantis miraculorū virtutibus ornauerit, quibus
bis consequi poterit? Dæmones hominibus
mundis infesti ad eius conspectum trepidabant,
licitisque agris, quos in extremo spiritu acriter
pugnare solent, ad eius aduentum recedebant.

Stephanus
Papa in ex-
tremis à dæ-
monis im-
pugnatione
aduentu S.
Hugonis de-
coratus.

uit hoc Stephanus Papa qui apud Florentiam
morbi oppressus decumbebat, ac dæmonis im-
pugnatione in angustias redactus, huius viri sancti
aduentu ita recreatus fuit: vt planè fateretur im-
pugnationem dæmonem eius accessu in fugam conuersum,
et ad se conuersum.

à maximis animi angoribus mirificè liberatū esse. Nec mirum sanè quòd dæmones ad eum reueriti sunt qui tanta & corporis & mentis castitate vigebat, vt mirabili quodam acumine intimos animorum recessus abditaq; ibidem peccata perspiceret. Cùm tempore quodam cum viris auctoritate præcipuis in campum venatorium conciliandæ pacis venisset inter alios adfuit quidam pessimo fœdatus crimine. Quem vir sanctus eminèntius intuens ad se vocauit, aitque: Quomodò tu, qui nefario infectus crimine dæmonis te voluntati subdidisti, huc venire præsumis? Illo autem admirante pariterque indignate quòd crimen occultum esse existimaret, Hugo confestim sceleris fœditatem ei aperuit. Qui cum illud inficias ire non posset obstupuit, aliosq; omnes in magnam Hugonis admirationem pertraxit: prorsus vt deinceps alij occulta peccati alicuius contagione fœdati eius subire vultum trepidarent, veriti nè abditas flagitiorum labes proderet, eosque officij sui admoneret.

Insigni quoq; prophetiæ dono clarus admodum fuit, vt potè qui repètinum Guilielmi regis Angliæ iteritū multò antè cognouit, & B. Anselmo Cantuariensi Archiepiscopo fœlicem ad suam sedem reditum prædixit. Venit quandoque beatus Pater Turones, vt Abbatiam maioris monasterij, quam violenta manu Comes Andegauensis Gaufridus oppræsserat, in pristinâ libertatem vindicaret. Cum omni humilitate precibusq; cõtra vim ac potentiam pugnaret, & Comitum etiam aduolutus pedibus sacrum domiciliū tutari conaretur, nec quicquam proficeret: sed hominem ab omni humanitate alienum imò saxo quouis duriores sentiret prophetica voce exclamauit: Scissum est à te regnū hodiè.

Occulta vltia nouit S. Hugo.

multosq; abbat

Propheta S. viii.

hodiè. Illo autem abeunte ac viri Dei vaticinium
paruipendente, ecce paulò post adest Fulco frater
eius qui iniectis ei vinculis in carcerem eum con-
cit: vbi mortis oppressus doloribus poenas tam
scelere dignas pependit.

Per Vasconiam iter facturus, vidit in via homi-
nem quendam in vili tugurio foedis elephantis
morbi vulneribus saucium, eaque de causa, quae
quàm diuitijs ac generis dignitate inelytus, a
tamen relictum ac cõtemptui miserè habitum. In-
ius miseras vir sanctus miseratus, accessit, fusa
pro eius salute ad Deum oratione pellicea cum
ste induit, ac integræ protinùs sanitati pristino
decori restituit. O admirandam viri sancti ora-
nis efficaciam, qua illum non modò sed alios
rimos varijs morbis ac calamitatibus implicat
berauit. Aldephonfus Hispaniæ rex fratris sui
ctij scelere, regno priuatus fuerat, catenisque
ctus in carcerem missus. Hugo autem audita
captiuitate vehementer indoluit, statimque
bus suis opem ei ferre maturauit. Nec mora.

**Leprosum
sanat.**

**Aldephon-
sum regè li-
berat e car-
cere.**

Apostoli confisus meritis vota precesque
ctæque Domino nuncupauit: & ecce nocte
dam Apostolus fratri cuidam in Cluniaco
rens exauditas esse Hugonis preces reuelauit
mulque Sanctio in somnis graui cõminatione
cepit, vt fratrem in amissas opes ac regnum re-
eret. Sanctius autem ingenti terrore correptus
dephonsum vinculis protinùs exemptum restituit
Hugonemque non mediocriter reueritus est.

**Precebus su-
is ad Deum
fuis cõpe-
scit Berar-
dum.**

dem ratione beatus Pater Berardum, Canari-
Cluniacensi iuri subiectum iniustis exactionibus
per fas perque nefas opprimentem nullis que
tis vel consilijs acquiescentem edomuit. Cui

...nim pius Pater, pro oppressis piis Domino preces
 offerret, oppressor subito membrorum incolumi-
 tate desliturus ad mentem redijt, positaque contu-
 macia poenitentiam assumpsit: Hugonique sup-
 plex factus oppressos liberauit.

Cum aliquando ad S. Iohānem de Angeliaco ve-
 nisset, vidit nocte in somnis Cluniacense auditori-
 um ruete de caelo, impetu quodam, fulgure discin-
 di. Miratus ea visione vir sanctus protinus in spiri-
 tu intellexit, grauissimā eius loci iacturam, ni ma-
 raret reditum, consecuturam. Coeptus igitur ne-
 gocijs intermissis Cluniacum festinus redit, & con-
 uocatus in Capitulum fratribus, omnes diligenter
 circumspicit. Mira res. Spiritu reuelante, occultum
 alter alios reum ilico deprehendit, arguit, conuin-
 cit. Confitentem pius iudex digna castigatione e-
 mendandum, misericorditer sonat. His visis, ceteri
 actus moresque externos ad omnem non modò ho-
 nestatem componebant, sed intimos etiam animi
 recessus diligenti excutiebant examine nè quid ef-
 fet quod spiritualis patris oculus animaduerneret.

Duranus Tolofanus antistes cum plus nimium
 acerz dicacitati assueuisset, neque vllis Hugonis
 moeritibus à praua consuetudine sibi temperaret, vir
 sanctus prædixit fore, vt post mortem tumentibus
 labijs & spumoso ore appareret. Episcopus autem
 cum nec ea comminatione quicquam à immodicis
 laetitijs remitteret, morte oppressus discessit. Eccè
 defunctus Signino sacerdoti cuidā apparens,
 vatos tumida labijs ora præferebat: totusq; la-
 crymis infusus, eius auxilium, quem in vita audire
 soluerat, humiliter petebat. Abbas autem poenarū
 eius misertus, excessum oris septem fratrum septem
 annis silentio sanare festinauit. Interim vno ex illis
 manda-

Visio eius.

Episcopi fa-
 cetijs dediti
 poena.

Ea S. Hugo
 vt aboleue-
 rit.

electus est. Eodem tempore degebat in remotis
 morum latebris eremita quidam haud vulgari
 tutum splendore illustris; cumque duo fratres
 litari gloria insignes per hunc iter habere
 inuidia veneno miserabiliter tabescentes
 alterius nece tacitus cogitare cœpit: sed
 cum sceleri destinatum pertinissent (is erat
 ta tugurio vicinus) statim de concepto facinore
 tra seipsos turbati ad serui Dei domicilium
 narunt ibique virus pestiferum quod in eorum
 dibus latuerat per confessionem euomuerunt

*Duo nobi-
 les sunt e-
 remita.*

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

¶

spreta seculi pompa ceruices suas suauissimam
 sti iugo subdiderunt. Paucis autem temporibus
 mo exacta, cum propter disciplinam ignora-
 varios sæpe errores impingerent, & multa
 de Roberti fama audirent, auidè ad eius disci-
 nam aspirarunt; & summis infimisque precibus
 eo in Christi recipi militiam postularunt.
 nuit vir sanctus imò incredibili cum gaudio
 nuos milites ad sua castra, admittere ardebat
 verò Præpositus ac cæteri fratres inuidia
 confessi, pijs eius conatibus obsistere totius
 bus anniti cœperunt, ne noui Christi tyro-
 mitterentur: quorum offensus scelere Abbat
 Cellense monasterium, vnde euocatus fuerat
 gressus est: & desideratam diu Raehelen
 suauissimè amplexatus. Sed illis amplexu
 frui non licuit: nam duo illi eremi cultores
 stis vite amore inflammati, duos ex fratribus
 (alij enim quinque se eis in eremo sociantes
 Summum Pontificem direxerunt, qui eis Rob-
 Abbatem deposcerent. Nec reiecit postulatio-
 tionem in omnibus faceret satis.

Robertus ad curam pastoralis officij vel
 tractus, strenuè viriliterque sacram illam
 gubernandam suscepit, tanta fide ac pi-
 etate, vt indies accessu nouorum multiplicaretur.
 cum iam cõsiderata loci importunitate, com-
 modiore diuino seruitio locum exquirere coge-
 rit, nemo quoddam (cui Molifmus nomen) pe-
 cepto faceret, vbi proprio labore amputatis de arboribus
 rugurijola construxit, ac in summa rerum in-
 odia, alacri tamen mente, cum fratribus suis Deo
 mulatus est.
 Sed cum paulatim ex piorum hominum oblaci-
 onum maior rerum copia illis accresceret, omnis il-
 lorum & infirmitas laboribus ac ieiunijs congesta
 repente concidit: prorsus vt moribus pro-
 digis in omnem vitiorum licentiam ruerent.
 Robertus totis viribus sceleribus eorum
 viam iret, frustra que ab instituta perditionis via
 recedere contendere, ne animæ suæ detrimentum
 patiret, ijs relicto, ad alios quosdam fratres opti-
 mus sanctissimisque disciplinis in loco, quem Au-
 gustinus vocant, florentes abiit, eisque se humilem di-
 scipulum socium adiunxit. Ibi cum vigilijs & orati-
 onibus instanter insisteret, & cunctos sanctitate vi-
 uacenter, & tamen omnibus miro humilitatis
 sermone inueneret non multo post ab eis in Abbatem
 electus est.
 Quare Molifmenses pœnitentia ducti ruinam
 suam in moribus quam possessionibus anxie de-
 precare coeperunt, omnemque mouere lapidem,
 ad viuum sanctum reuocarent. Nec renuit Rober-
 tus, sed protinus accurrens breui collapsa pieta-
 tis fundamenta restaurauit ac locum nimia licen-
 tia cunctis virtutibus mirificè florentem
 resti-

Multi se e-
ius in disci-
plinam tra-
dunt.

Molifmus
extruitur.

Ex reru co-
pia quidam
insolent.

Relictis Mo-
lifmensibus
fit alibi Ab-
bas.

Reuocatus
Molifmus.



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

restituit. Erant autem inter illos viri quatuor: *Robertus* nimirum & *Stephanus* cum alijs duobus. *Robertus* post coenobiticam exercitationis rudimenta ad *Stephanus* lare eremi certamen suspirabat. Egressi ergo *Robertus* nobis *Molismensi* venerunt ad locum quem *Robertus* nomen *Vinicus*, quem cum aliquanto tempore *Robertus* coluissent, coacti sunt *Loceranni* *Lingonensis* stitis mandato *Molismum* repetere. Compulsi *Robertus* eum deserere locum, ad *syliam* quandam *Robertus* *Cistertium* nuncupatam, deflexerunt: *Robertus* structo in honorem *beatae Virginis* oratoris *Robertus* vita innocentia ac morum integritate die *Robertus*

Cistertium
a quibus pri-
mo habita-
tum.

S. Robertus
preeit Cister-
tensibus.

Redit Mo-
lismum.

Sub hoc ste-
phano S. Ber-
nardus mo-
nachum pro-
fessus est.

Domino seruiuerunt, ut *Robertus* fama eorum *Robertus* assumptis secum viginti & duobus fratribus *Robertus* eos perrexerit, seque eorum propositi *Robertus* cerit. Sed *Molismenses* agere ferentes se *Robertus* re destituti importunis a Summo Pontifice *Robertus* reditum eius impetrarunt. Coactus igitur *Robertus* mum repetere, *Alberico Cistertiensi* *Robertus* praefecto ad pristinum locum remeavit: *Robertus* biennium defuncto ad sacra loci illius *Robertus* *Stephanus* accessit.

Robertus autem cum esset utriusque *Robertus* nis institutor & cura in eum omnis *Robertus* existimandum est de cibo potuque *Robertus* caduce rebus necessarijs sollicitum fuisse. *Robertus* tandum, congregandis cum *Robertus* vehementer fuisse intentum? Imo certe *Robertus* rum humanarum ac praeterlabentium *Robertus* eximius, ut nihil de castino sollicitus, *Robertus* beret in pauperum subleuanda inopia *Robertus* expromeret, ac totus ex Deo *Robertus* ducia penderet. Die quadam viri duo *Robertus* ti sed rerum omnium indigi praeforibus *Robertus*

TI
 viri quatuordecim
 alijs duobus
 dimetra ad
 gressi ergo
 am quena
 anto temp
 Lingonen
 re. Compul
 quendam
 exerunt; vi
 is oratorie
 ritate die
 fama eor
 nobis frat
 positi cōs
 etes se t
 Pontifice
 actus igit
 iēsis in A
 emeavit
 illius gub
 triusque pl
 nis incūber
 e alijs que
 um fuisse
 disque dū
 dō certē ad
 ventum co
 licitus, qui
 la inopia
 credibili
 viri duo
 prae foribus

trij viri Dei benignitatem praestolabantur: quorum
 inopiam sublevare cupiens, statim cuidam ex fra-
 tribus, vt benignè eis faceret, mandauit. Illo autem
 respondente panes in monasterio prorsus haberi
 nullos: vir Dei vndè igitur, inquit, rescindi sunt
 fratres? ait illo se nescire. Interim peractis Missarū
 solenjs, fratres, œconomus cymbali sonitu eos con-
 vocante, ad mensam accedere coeperunt. Tūm Ab-
 bas sciscitari, vndè panes haberet, quos fratribus
 corpora refecturis appositurus esset. Et ille: Pau-
 cos, inquit, reseruauī, in eam curam intētus, nē fra-
 tribus hora refectiois cibus deesset. His auditis
 Robertus zelo inflammatus panes mensis appositos
 in portas coniecit eisq; nullo modo fratribus vesci
 permisit, ne diffidentia crimen paulatim serperet,
 et tandem intimis animorum medullis penitus hæ-
 reret. Volebat enim vt tota fide ac spe ex omnipo-
 tentis Dei benignitate penderent; atque ita se totos
 illi consecrarent inltar pueri qui matris vberibus
 lactantur, quiq; tam in prosperis quàm aduersis tu-
 scinum ad matris sinum habet refugium.
 Cum autem vir beatus iam planè praesentis vitæ
 ardens ardenti desiderio ad Christum anhelaret,
 cuius sui diem paucis ante mortem diebus cogno-
 uit, quem fratribus indicauit, eodemq; die ætatis
 octogesimo tertio soluto mortalitatis ergastu-
 lo letus ad Christum migravit. Corpus fuit cum
 lacrimis suorum lachrymis in ecclesia D. Virginis fa-
 cte ab illo constructa honorificè tumulatū. Deus
 omnipotens vt post carnis depositionem fa-
 miliam suam Robertum viuere cōprobaret, mul-
 tum eum miraculorum gloria decorauit. Et ipse
 sanctus vt ostenderet etiam post funera se suo-
 rum filiorum curam gerere, fratres ad preces no-

Insignis ei
in Deum fi-
ducia.

Praedicit ob-
itum suū &
moritur fe-
liciter.

Etiā defun-
ctus curam
gerit Molif-
mensium.

sturnas interdum desides excitabat: inertes
piens; deuotos verò ad meliora hortans.

Interea diuinæ dispensationis gratia in omni
terram diuulgante miracula, cœpit vndique
ecclesiam Molisimensem gentium confluere
do. In ijs mulier quædam morbo caduco valde
fera assumptis secum duobus puerulis iter
mum verus ingressa, cum in via sub dio in
quodam pernoctare cogeretur & excitato
tis cineribus ibidem fortè inuentis igne frigi
inuriam propulsaret, ecce ab altera parte
repto ex infantulis minimo aufugit. Inter
er vi morbo oppressa concidit ac multo
omni sensu destituta permansit. Tandem
mittente se morbo vires mentemque recepit
credibili dolore faucia miserando valde enu
fantis sui calamitatem deplorare cepit.
tamen recuperandi filij spem penitus abie
concepta de sanctissima Virgine & patre
fiducia illos constanter inuocando vim dol
exprimebat. Ecce autem immanis bellua
rocitatis oblita de sylua procedens & in
puerum deferens, matri eum incolumem
At verò si vniuersa quæ per seruum suum
nus operatur miracula scribere velimus, ce
tempus quam rerum copia deficeret. Nat
die in ecclesia Molisimensi beati Roberti
implorantibus adest redemptoris nostri
cordia. Eius interuentu cæci illuminantur
gressum recipiunt, ægri sanantur, maligni
eius presentiam non ferentes ab obsequi
bus expelluntur.

Insigni mi-
raculo lu-
pus reddit
infantem.

Multa sunt
miracula ad
eius tumu-
lum.

VITA S. PETRI MARTYRIS ORDINATA PRÆDICATORUM. ex ea quam Thomas Lentinus Patriarcha Hierosolymitanus eius contemporaneus scriptam reliquit. Subijte martyriū anno Domini 1252. sequenti verò anno relatus est in numerum Sanctorum ab Imo. entio Papa Quarto.

Beatus Petrus martyr, Prædicatorum decus, 29. Aprilis. Italix Speculum, & fidei pugil ac propugnator egregius, in Gallia Cisalpina, quam Longobardiam vocant, ciuitate *Veronensi ex parentibus heresi deprauatis traxit originem: vt tanquam rosa e tenebris, rosa de spinis, flos e sentibus ortus, tanto amplius reluceret in mūdo, redoleret in cœlo, rutilaret in cælo, quod e parentibus errore peccatis, mente fauciatis atque corpore corruptis, decus virgineum, atque e spinis & sentibus æterno incendio addictis, martyr inclutus esset. profectus. Nam tamen si parentes habuit hæreticos quorum vt in ratione erudiretur & filium vera ratio admoneret, & puerum, necessitudo compellebat: at nihilominus ita se mundum ab illorum seruauit erroribus, vt neque blandis parentum dolis, neque verborum frequentia, ad hæreticorum siue colloquia siue consortia, vel induci potuerit vel compelli. Quod enim a natura videmus homini & ceteris animantibus attributum, vt homo serpentis, & lupi conspectum horreat, & inditam hostilitatem sentiat: hoc puerum bonæ indolis vultu celestis edocuit vt venenatorum serpentum consortia fugeret, & lupos rapaces pellibus ouinis tantos inimicos intelligeret, atque eorum commercio vitaret.

* quidam hæretici Cumana S. Petrus martyr natus parentibus hæreticis.

Itaque pius puer annos natus plus minus septem
X + cum

cum die quodam à scholis rediens in patrum
reticum magnum diaboli laqueum incidisset, et
tionis suæ pensum reddere ei cogeretur: Cui
anæ fidei symbolum ilicò recitavit dicens, Cui
in Deum Patrem omnipotentem, creatorem
terre, & reliqua. At patruus, qui strenuus Mani
orum perfidei patronus erat, cum ab eius fidei
fessione puerum tanquam rudem quendam
culum auertere niteretur, ac depromptis ex

**Error Mani-
chorum.**

literis ad errorem confirmandum argumentis
suadere vellet, nõ Deum, sed diabolum pos-
visibilem conditorem, puer nullo modo ce-
voluit, constanter ac præcisè Deum uniuersum
esse conditorem asserens. Quod ille fatana ve-
ac minister cum accurate cum mère sua perpe-
ret omnibus modis patri pueri persuadere con-
est, vt Petrum à scholis remoueret; veritus, p-
gio minimè dubio, id quod res erat, ne puer
tus sua eruditione ac pietate ingentem Mani-
rum perfidiæ stragè inferret. Sed pater diuini-
nè nutu ab ea mente abhorrens patrii monita
cit: sperans filium postquam prima rudimen-
uorasset, per hæresiarcham aliquè ad suam
nullo negotio pertrahendum.

**Petrus it Bo-
noniam stu-
diorum ergo.**

Itaque Petrus exactis domi pueritiz annis
hæreticos in ipsa penè infantia superasset, Bo-
nam missus est vt animum ad omnem discip-
maximarum artium cognitionem erudiret. In-
rò quanquam ab hæreticorum infestatione
tus, alia tamè certamina subire coactus est, quæ
dicitia florem ei eripere nitebantur: adeo vt
lasciua & lubrica sodalium contubernia se-
& corporis integritatem seruare potuisset
miraretur, & stupens ac gaudens diuinæ

bonitati ac miraculo ascriberet quod inuiolatus
castitatis dispendia euitasset. Aduertens igitur san-
ctus puer periculi magnitudinē, velut alter Ioseph
pallium reliquit in manu Aegyptiæ ipsius pudori
substantis, & ad religionis portum tāquam arcem
firmissimam confugere deliberans, mundo & paren-
tibus cum errore perimente relictis, fratrum Præ-
dicatorum institutum complexus est: vbi in ipso
sæpe nouitiatu tantis se ieiunijs, vigilijs ac preci-
bus maceravit, vt mensuram propriæ fragilitatis
excedens, dum hostem veller opprimere ciuē pro-
pmodum perdidisset.

S. Petrus sic
Dominica-
nus.

Inerat ei ardens quoddam discendi desiderium,
ardensque amor sapientiæ, vt cum illo Eunucho
Aethiopo etiam in ministerio quotidiano positus
facias per opportunitatem literas leſtitaret vel le-
ctas incredibili quadam mentis attentione reuol-
ueret. Erat ei cor docile & tenax memoria cum lin-
gua præclarè erudita, quæ mirabili quadam sua ui-
tute & virtute recondita alijs dispensabat. Porrò
ad eius conciones tanta populi confluebat multitu-
do, vt ex vrbibus & castris cum vexillis & tubis so-
cibus erumperent, obuiamque ei procederent;

Quàm ardēs
Amor sapi-
entiæ in eo
fuerit.

Est insignis
cōcionator.

procedentem verò tam multi sequebantur, vt vix ab
eius se auelli pateretur. Hinc Mediolanenses, insigni
sepe virum sanctum deuotionis argumento, gesta-
tori sella eum excipiebant suisque humeris, ne ab
impertuna multitudine opprimeretur, ad locum
concionibus habendis aptum deferebant. Iam verò
qui vberes suis sermonibus protulerit fructus quis
consequi poterit? Multi nefarias abiurabant
hereses: plures longis discordijs & simultatibus fi-
dem imponebant & illatas iniurias benignè remit-
tebant: plurimi verò expiatis per confessionē pec-
catis,

Fructus con-
cionū eius.

339 VITA S. PETRI MART. ORD. PRÆDIC.
catis, se totos ad agendam poenitentiam compe-
rabant.

Miraculis
coruscant.

Nec defuit ad hæreticorum perfidiam ad in-
neccionem vsque delendam miraculorum virtus.
Nam cum die quodam præforibus B. Eulstorgi-
rebus diuinis ad populum verba faceret, fuit ad-
ctus adolescens quidam, annis decem lingue omni-
priuatus. Huic vir sanctus immisso in os eius di-
gitum conficiendo Christi corpori consecrato, pro-
nus linguæ eius vinculum ita soluit; ut inter-
tus quid in ore habuisset responderet; digitum
um, simulque coram omnibus laxatis linguæ
in vberes gratiarum actiones prorumpens, re-
apertorum Christo reddidit labiorum virtute
fi autem hoc miraculo merito hæreticorum ora
qua loquentium obstrui debuissent: nihilominus
illi scelerum suorum ac perfidiæ tenebris occu-
pta alia atque alia in virum sanctum maledicta
mebant.

Episcopum
Manichæo-
rum exami-
nat.

Erat apud Mediolanum episcopus quidam
nichæorum, sancto viro oblatum excutiendus,
tis episcopis & religiosis atque bona ciuitatis
ad hoc spectaculum congregatis. Cumque
Solis æstus sanctos affligeret, hæresiarcha oppo-
num, ut putabat, subsannandi tempus natum
ram omnibus exclamauit: O peruerse Petre,
ea vitæ innocentia ac sanctitate præditus es, quod
dis ac miser populus te fulgere affirmat, cur pro-
pateris tanto Solis ardore cruciari? cur pro-
quis nubem à Domino non impetras, quæ te
um interponat, nè stultus hic populus tuum
conficiatur? Cui cum athleta fidei fidenter re-
disset, se iram, ut dixerat ipse facturum, se
promitteret, se abiurata hæresi fidem sanam

...urum: multi Catholicorum tristitia affici coe-
 perunt, extremam fidei suae ignominiam pertime-
 rentes: Hæretici verò inani lætitia exultantes e-
 pilcopum illum suum, infestis clamoribus horta-
 bentur vt incunctanter promitteret hæud dubiam
 sibi victoriam pollicentes: maxime quod toto cæ-
 lo ne exigua quidem nubecula appareret. Sed cum
 hac ratione hæretici pertinacia neque frangi, ne-
 que emolli posse: Petrus de Christi potentia ac
 bonitate egregie confusus: Vt, inquit, appareat,
 Deum omnium visibilium creatorem & opificem
 esse ego illum rogo, vt ad consolationem in se cre-
 dentium aliquam nobis nubeculam creare digne-
 tur, quæ inter Solem vt populum interposita, nos
 tueri posset ab hoc æstu. Quod vbi ab illo ex palpi-
 to quodam eminèti, præmisso Crucis signo, dictum
 fuit, mox Dominus nubem tentorii initar effecit,
 quæ multo temporis spatio populum omnem sua
 umbra protexit, causamque lætandi & hæreticis
 infidendi auxit Catholicis.

Nubecula
 ad eius præ-
 ces diuini-
 tus creatur.

Alio item die ab hæreticorum multitudine ad
 certamen prouocatus, cum quidam inter eos fidei
 pugillem multiloquio obruere contenderet, & pe-
 culas eius fraudulentas verborum tendiculas ap-
 paret, quò incantum in ruinam impelleret, vit
 illa omnia contentione rotum se ad Dominum
 petendum contulit, vt hostes vel inuiti tanquam
 obmutescerent, vel pro sua clementia solent
 eorum mentibus oriri iuberet. Nec mo-
 x alterum è duobus impetravit. Cum enim fidei
 propugnator aduersus veritatis inimicum fiden-
 ter insisteret, vrgeretque, vt rursus suam ille qua-
 rationem proponeret: ille qui paulò antè lingu-
 suam nimia garrulitate laxauerat, ita repensè
 clin-

Hæretici le-
 quacissimi
 obmutescit.

elinguis effectus est, ut neque ad quærendum neque ad respondendū os vel tenuiter aperire potuerit.

Meritum etiam viri sancti mulier quædam tuana deplorata salutis, veniam peccatorū deprecari potuit & impetrare. In mortis enim dispendio constituta cum antè sua flagitia oris confessione expiare recusasset, & tandem linguæ officio deprecari non posset: sicque in sempiternam animæ penitentiam tendere videretur, rogatus vir sanctus suo accessu non modò à certo animæ interitu etiam à corporis infirmitate ita liberavit ut altera quoque voce, congesta per multos annos in interitu animæ sinus peccata enormia, cum lachrymis sanguine guttu exprimeret. Neque id mirum quando aliud alia plura, dum adhuc viueret, Dominus operibus dignatus est. Complures enim dæmoniacos, & febribusque vexatos morbis solo contactu vel Cæciliæ gno curauit, sicut multorum fidedignorum miraculorum monijs comprobata est.

Mulier desperata, in utroque homine curata.

Fit Inquisitor in ditione Mediolanensi.

Offert se ad ignis certamen pro veritate fidei confirmanda.

Verum cum pestis hæretica plurimas interitus bes sua contagione inficeret Innocentius Petrus eius nominis quartus strenuum fidei pugilem defessum Domini bellatorem Mediolani committatū, eum hæreticæ prauitatis Inquisitor constituit. Ille verò demandatum sibi munus alter ter obiens, Sampsonis vulpeculas accurate perrebat: easque vbique ita dissipabat ut conueniens eius vehementer formidarent. Ut autem hæreticæ aboli astutia in hæresim protractas aliquando raret, sapius sese hæreticis ad flammam veritatis undas, pro asserenda fidei Catholicæ veritate certamen offerri vellent. Denique pro ea fide vitam suam in periculis, sed morti etiam obijcere valens

Et sanè prophético eum spiritu clarum fuisse dubium non est, cum de felici suo martyrio ac sepultura loco certus, fratribus prædiceret & hereticorum se manibus perimendum & Mediolani sepelendum esse. Prævidens autem vir sanctus, è proprio passionis suæ diem adesse, tantò constàtius hereticorum perfidiæ obuiam iuit, quanto propiùs illi coronam sibi repositam cernebat.

Videntes verò hæretici eius animi magnitudinem & constantiam in opprimenda perfidia admirandam, serio de nece illi inferenda cum suis fautoribus tractare cœperunt. Nec latuère virum sanctum illorum machinationes, quas inuictò & inextinguibili animo, utpotè ardenti martyrij desiderio iam pridem inflammatus præstolabatur. Itaq; Dominica illa, quæ Palmarum festiuitate Christo Domino cõsecrata est, beati martyrij præscius Mediolani palam è suggestu dixit se minimè ignorare periculis suo interfectori numeradam alicubi depositam esse: sed illos sua morte non modò contraherem & orthodoxam fidem non præualituros, sed etià ex ea maiora perfidiæ suæ detrimenta senturos. Assignato autem quibusdam hæreticorum numeris termino peremptorio ad octauum Palmatis diem, ut mandatis Ecclesiæ omninò parere, prædicens se ad illum terminum reuersurum, ad Campanam ciuitatem, vbi Prioris inter fratres officioungebatur, profectus est.

Porro fortissimus Christi athleta ut præfixum terminum præueniret Sabbati illius, quod in Albis appellatur, de suo cœnobio Mediolanum ad fidei certamen contendit. Cumque inter medium carperet, quadam funestus hæreticus & cruetus satelles, quadraginta librarum precio conductus, in beatum virum,

Mortem suã prædicit & sepulturæ locum.

Hæretici de eius nece tractant.

Crudeliter
exditur à si-
cario ad id
conducto.

Item F. Do-
minicus.

rum, iter salutaris propositi persequentem, in-
bundus ausu sacrilego irruit, sacrumque illius
put cruento ense feriens, dira illi semel
rum repetitis ictibus, vulnera imprimit. Deinde
lo seminece relicto ad fratrem Dominicum
viri comitem mox cruentus carnifex conuersus
tuor illi, vi magna, letalia vulnera infixit. Intra
B. Petrus alia in parte se Dominò commendans
mānus tuas Domine, inquit, commendo spiri-
meum: simulque symbolum fidei, quod pater
patria blandimenta puer abnegare noluit, in
mortis angoribus, egregius fidei propugnator
tauit. Cū autem adhuc palpitaret & cum
mis mortis doloribus luctaretur, homo ille
narius cultum capulo tenus, per eius latera
eoque confosso beatum illius martyrium
Atque ita expleta huius peregrinationis
fima foelix viator caelestem peruenit ad
ita stolā suam martyr & virgo dealbavit
ita denique ad æternum celebrandum
ex Sabbatho temporario migravit.

Ut primum fama necis illius Mediolanum
uenit tantus inopinata perturbationis motus
tatem vniuersam concussit ut populus, magis
nequicquam prohibente, effractis vrbis por-
cro funeri obuiam rueret, adeo ad Archiepiscopi
tum Clero ad id officium properanti
pateret. Attulit sanè mors illa viri sanctissimi
diolanensibus insignem luctum cum multis
mis coniunctum: quanquam maiora etiam
obitum quam in vita ciuibus istis & ecclesie
que vniuersa beneficia præstiterit. Nam licet
voce & prædicationis virtute pestifera heresi-
rum dogmata egregie extirpasset: atramentum

In morte miraculis, adeo ea profligavit, ut plurimi
erroribus ad sanctæ matris Ecclesiæ gremi-
um conuolarint: & multi etiam hæresiarchæ infi-
des & magni nominis S. Dominici institutū com-
plexi, idemque mirabili feruore hæreticos eorum-
que fautores persecuti sint. Ità nimirum Sampson
phariseus occidit Philistæos moriens quàm occiderat
uuentis.

Ceterum post gloriosum viri sancti triumphū
Dominus qui suorum gloriām tenebris inuolui nō
restitit, caelestibus miraculis martyrem suum egre-
gè illustrauit. Eodem die quo martyrio occubuit
& cæca mulier quædā Iacoba nomine cū frustra in morbi
curatione, quo laborabat, omnes suas facultates in
medicos expendisset, agrè tandem per confertam
oracionem in ecclesiā S. Simpliciani, ubi corpus mar-
tyris sepulta iacebat, introducta, super caput suum ex quo
morbo iam aliquot ossa perdidit, manu
martyris signum Crucis expressit, & integræ sani-
tatis beneficium obtinuit.

Super lotum passionis eius non rarō luminaria
caelestia descendunt & ad cælum redeun-
tibus per multos religiosi alijsque conspexere. Lampa-
des quoque ad sepulcrum martyris in ecclesiā beati
Simpliciani & opera accensæ sunt. Hæc aliæque quæ pro-
prie vitandæ causa prætermittuntur sunt Pontifex
Cæcilius, & postea re diligentius explorata per-
didit famam rerum magnitudine ac ve-
ritate vincit, anno nondum à martyrio exacto,
in catalogo martyrum vniuersis mirifice
descriptis, eum asseripsit. Postquam autem so-
lemniter ritu ac celebritate in Sanctorum album re-
cepit, Catholicorum piæ deuotioni dignum
planè

Multi hære-
tici conuertuntur, visis
defuncti mi-
raculis.

Insigne mi-
raculum.

Lampades di-
uinitus ac-
cenduntur.
Refertur in
numerum
Sanctorum.

planè visum est, vt sacrum eius corpus, quod post annum in viscera terræ reconditum fuerat, ad eum sublimiorem transferretur. Cuius rei gratia fratres Dominicani cum Mediolani conuenerunt, ità illud sanum & integrū, & ab omni detegere aliènum inuenerant, ac si eodem die tumtum fuisset.

Corpus eius post annum inuenitur incorruptū.

VITA SANCTISSIMAE VIRGINIS

Catharina Senensis, sanè admirabilis ex ea quae a R. P. Raimundus Capuanus Ordinis Praedicatorum Magister generalis scriptam reliquit, etiam nonnulla de huius Virginitatis virtutibus Stephanus Senensis, Prior Carthusia Tiemensi ante susceptum vitam istius institutum virginis modo familiaris admodum sed & amanuensis eius uiduus omnium itinerum eius comes fuit. Quod ni iuramento eorum quae scribit, quorumque testis extitit, fidem facit. Insuper omnia quae eius vita referuntur, Pij Pontificis Max. confirmata sunt. Obijt autem sacra Virgo Christo Domino 1389, quam Papa Pius Sextus anno 1461 in Diuorum numero asseripit.

29. Aprilis.

Patria & parentes Virginis.

Pud Senas praeclearam Italiae vrbem,acobus quidam insigni pietate ac modestia qui ducta in matrimonium Lapa quae mixtae pietatis foemina, geminas, post alias prole ea suscepit filias Iohannam & Catharinam omnium Catharinam caeteris longè chariorauerunt. Parentes enim cum essent rerum rarum studio vehementer dediti, prolesque omnem morum honestatem & virtutem vnice in Catharina optimae ac religiosa

ENEN
 us, quod
 fuerat, ad
 nius rei
 conuenit
 ni denique
 n die tum

 GINI
 x ea quam
 imis Prae
 eliquit. S
 virtutibus

 ia Tiam
 in virgini
 anuensi
 s fuit. Qu
 orum, a
 mni a que
 Max. a
 ra Virg
 a Pius Sa
 scripti.
 a videm
 ac mode
 n Lapa
 st alias
 charin
 e charit
 rerum
 rolesque
 rtutem
 giosa m

Amabilitas
 S. Catharine
 infantis.

Septennis
 vouit virginitatem.

Petis solita
 dinem.

Y
 lulum

lulūm illic demorata domum redijt: veritate
mici insidijs in cacos errorum scopulos impo-
retur, suiq̄ue propositi naufragium faceret.

Ut autē virginei pudoris florem mellis
tum seruaret, acerbissimum in primis tenero
pusculo bellū indixit. Primū enim cauit
neris cibos coctos, excepto pane, sibi interdici
que breui temporis spatio peruenit, vt pane
dis herbis contenta nihil de corporis necessitate
cogitaret. Anno autē ætatis vicesimo, etiam
abitinuit, prorsū vt medici totam eius vitam
gnū miraculum esse fateremur. Lectum ex
lis ligneis sibi parauerat, nihil quicquā alteri
addens, inque eo vel sedens meditabatur, vel
strata orabat, suoque tempore, nullis detra-
sibus somnum capiebat. Exemplo verō sancti

**Admiranda
vita illius
austeritas.**

minici inuitata, multo tempore quotidie ter
rea catena singulis vicibus sesquihora cadebat
guine ab humeris in pedes manāte, vt sanguis
sanguine suo redēptori redderet. At Lapa
ius has carnis macerationes indignē ferens,
ad lectum suū pertrahebat: & miserandis
elulatibus vicinos omnes non rarō ad filia
ctaculum flagris & verberibus propter Cha-
morem deformatā excitabat. Postquā autē

Capillos si-
hi ipsa am-
putat

nubiles peruenit annos, scissis crinibus mon-
iugium recusauit; prorsū vt nullis vel dæ-
vel hominū tentationibus cederet: sed spem
uicijs & maledictis, quæ parentes & cognati
bescandū virginicatis propositum, inces-
gerabant, ne larū quidem vnguē a casta me-
cedere voluit. Mater verō vt hanc animi es-
stantiam tandem aliquandō frangeret, ante
tilla, sordidissima quæque domūs ministrabat

mandavit, modisque omnibus ut eam à tanta cæle-
 stium reru ac præcipue perpetuæ virginitatis am-
 novelleret, laboravit. Sed virgo nihil his permota
 abili ratione ac virtute oppugnationes has su-
 amit, ac omnes inimicorù machinationes præcla-
 re devicit. Nam cum cerneret sibi externa secretè
 ozonis loca esse interdicta, intra seipsam concla-
 vificata est, vnde nunquã cuiuscunque rei cau-
 egrediebatur. Imaginabatur patrem suu Christi,
 rare verò sanctissimæ Dei genitricis præsentiam
 exhibere: ceteros verò de familia haud aliter
 quã Saluatoris Apostolos & discipulos cõempla-
 batur. Hac imaginatione fortiter concepta id affe-
 cta est, ut omnibus illis, cum omniù admiratione,
 saluti & officioso animo inseruiret: tum etiam ut
 illis servulendo Christi memoriam continuam re-
 servaret, cui omnia officia se præstare credebar.
 Plagabat incredibili desiderio Dominici habi-
 tum, cum eccè nocte quadam in somnis multos mo-
 nasticorum Ordinum institutores, ad se venientes
 vidit, qui eam, ut aliquod vitæ institutù deligeret,
 monstrabantur. Tum illa concito gradu ad S. Domini-
 cum petrexit: qui mox ei habitu occurrens bono eã
 modo esse iussit, asserens fore ut breui voti compos-
 set. Illa cum largo lachrymarum imbri gratias
 agens, in ipsis lachrymis à somno excitata, ea visi-
 one adeo confirmata est; ut die eodem conuoca-
 tum parentibus fratribusque animi sui propositum
 aperit eis exposuerit; & constanter omnes ac-
 tione mouerit; ut se Deo & mente & corpo-
 re consecratam ad mortale coniugium prouocare
 cessarent. Hæc cum dixisset, protinus tantæ om-
 nis obortæ sunt lachrymæ, ut cum responsum
 daret vellent intercluso crebris singultibus spiritu
 mini-

Mater eam
 à virginita-
 tis proposit-
 o auellere
 nititur.

Piissima i-
 maginati-
 one vincit
 omnes di-
 aboli ma-
 chinas.

Valde aspi-
 rat ad habi-
 tum religi-
 osum.

Monet suos
 ne eam per-
 gat ad con-
 iugium pro-
 uocare.

minimè possent. Cùm igitur insuperabilem
 eius constantiam cernerent, veriti ne diuini
 desiderio reluctando grauem aliquam diuini
 minis offensionem in se concitarent, liberam
 soli que Deo vacandi potestatem fecerunt. Quæ
 cepta, dictu mirum, quanto studio & ardore
 duæ caelestium rerû meditationi incubuerunt.
 tidè gemitus, quotidè lachrymæ, quotidè
 ad Dominum Iesum, vt habitum diu desiderat
 & à S. Dominico tunc promissum consequi
 retur. Quamdiu enim intra domesticos vter
 parietes omnia suspecta habebat, neque præ
 aliquam sibi de inimicis victoriam promitte
 terat, nisi ab intestinis domesticisque inimicis
 fuga saluari proripisset.

Sed tandem exauditis eius precibus ac longè
 spirijs desiderium animæ eius tribuit ei Dominus.
 nec voluntate labiorum eius fraudauit eam.
 quam igitur nouæ militiæ vel professionis
 complexa est, dicebat sibi ipsi: Ecce iam religio
 vitæ institutum suscepisti, ad eius præscripta
 uas oportet, & quidem multò aliter quam
 hastenùs. Habitus tuus ater & candidus te ab
 vt mundo, mortua Deo viuas, & summe
 studeas. Itaque vt vitam ab omni labis co
 puriorem duceret, tam strictum sibi silentium
 dixit, vt toto triennio ne verbulum quidem
 peccatorum confessione excepta, loqueretur.
 sedulo autem pietatis studio & silentio, tam
 uinæ gratiæ abundantiam & cum Christi
 ritatem consecuta est, vt ab ipso Domino
 lutis viam, & cætera quæ ad omnem animæ
 prudenter fugiendam spectarent, (que mad
 in confessione patri sui spiriuali affirmabat

Accepto ha
 bitu S. Do
 minici ma
 iori se dat
 seueritati.

Sanè hoc constat tãtam fuisse inter Christum
 & hanc virginem familiaritatem, vt maior
 inter duos homines arcũssimo amoris vinculo so-
 cios esse non posset. Siue enim orationi, siue le-
 ctioni, siue externis occupationibus vel etiam cor-
 poris necessitatibus intenta esset, vt plurimũm iu-
 uentissima Christi visione recreabatur, ita vt cũm
 alijs hominibus, mente tamen semper Christo lo-
 queretur.

Hæc sanè vt erant valdè admirãda, ita Patri Rai-
 mundo, qui ei à confessionibus erat, frequenter sol-
 licitum & anxium reddebant, vt potè qui meras de-
 ceptionis fraudes & illusiones esse suspicabatur. Vt
 quædam aliquid explorati de virginis sanctitate co-
 gnosceret, post multas preces & lachrymas Deo
 supplicabat, petijt à virgine vt sibi omniũ peccatorum
 remissionem à Domino impetraret, atque vt eius remif-
 sionis certum aliquod indicium habere posset, ad-
 huc, vt insolitam quandam animi contritionem
 & intensissimum de peccatis dolorem sibi obtine-
 re. Tum virgo (quam Raimundi patris cogitatio-
 nem latebant) fidem dedit se id facturam. Abijt
 inde vterque domum suam. Insequenti verò lu-
 na Raimundus morbo correptus decubuit, quo
 tempore sancta virgo febribus & alijs ægitudine-
 rum afflictã decumbebat. Sed vt petitioni pa-
 tris Raimundi faceret satis, quamuis vacillãte cor-
 pore, ad eum præter morem abijt. Ibi verò cũm
 consueta consuetudine de Deo & nostra ingrati-
 tudine verba faceret, obiata est menti Raimundi quædã
 solita peccatorum consideratio, aded vt præ ni-
 morum cordis dolore tãtam vim lachrymarum effun-
 deret, in eumque rugitum prorumperet, vt timeret
 cor & pectus disruptum iri. Id conspicata virgo sa-

Mira Chri-
 sti ad eam
 familiaritas

Dubitat ini-
 tio de illa
 Raimundus
 confessarius
 eius.

Mirabilis
 contritio
 præstatur
 Raimundo.



UNIVERSITÄTS-
 BIBLIOTHEK
 PADERBORN

crā cōticuit, vt vbertim fletui & singulitibus
geret. Interim Raimundus memor suæ pedit
& promissionis virginis: Hæccinè est, inquit,
quam heri petiui? (Bullam enim vocauerat
obtētæ veniæ signum.) Illa respondit: Ipsa
dēsque, vt memor esset gratiæ Dei, abscessit,
terim exultate & virginis virtutes sine fine

Iam ad cęlestis sponsi magisteria veniamus
bus erudita virgo, tantò clarius diuinæ lucis
in animæ suæ speculo exceperit, quanto ipsum
catus, atque ab omni terrena face purius era
que cum sapientissimus ille architectus vir
atque cęlestium donoriū fabricam in virginis
te erigere decreuerat, firmissima prius huma
fundamenta recit, nè miraculorum atque re
onum cęlestium magnitudine, humanum
virginis animus pateretur, tantoque pericu
rueret, quanto altius ascendisset. In iplo
uinarum visionum initio Christus Domini

Christi præ
clara insti
tutio,

ti apparuit, dixitque: Si nosti filia quis ego
quæ tu sis, beata eris. Ego enim sum, qui iam
quæ nõ es. Hac cognitione freta, facile omni
teres laqueos inimici: & gratiam meam
gocio obtinebis. Hac igitur doctrina sancta
erudita, modis omnibus se demittere, &
quandam humilitatis abyssum mergere nititur.

Item alia,

Aliud quoque singulare documentum ab
cęlesti Doctore accepit. Oranti enim illi
dixit: Filia, cogita de me, & ego contine
tabo de te. Ex hac autem saluberrima in
sacra virgo solebat hoc modo philosophari
doquidem per sacrum baptisma Deo dicant
nulla in re nos sollicitos esse debere de nobis
licitudinem omnem eò conferre, vt placet



quos dicauimus. Itaque si vidisset suos ob imminens aliquod periculum anxios trepidare, dicebat illis: Quid ita vos de vobis estis solliciti. Permittite vos diuinæ prouidentiae, quæ semper habet in vobis defixos oculos, perpetuumque salutis vestræ curam gerit. Et de hac quidem Dei prouidentia tantum virgo sacra fiduciam conceperat, vt nunquam curari posset, de ea loquendo. Ex hac item fiducia etiam euenit, vt quicquid à Deo postularet, subito citius obtineret: prorsus vt fuis ad sponsum suam precibus quicquid vellet impetraret.

Tertium quoque documentum duobus his Magister celestis adiunxit. Cum enim antiquus hostis ingenem, quotidie proficietem cerneret, machinis omnibus adhibitis labefactare niteretur, contra veritas ipsa a sponso suo vires & robur inuictum assidue postularet; ille ei apprensus: Si velis, inquit, vincere hostem, crucem pro refrigerio accipe, & amara pro dulcibus sume. At illa nequaquam surda aurem Christi doctrinam accepit, sed vsque adeo statuit quod se afflictionibus delectari, vt nihil in hac vita tantum ei refrigerij & solatij afferret, quantum afflictiones & crucis; sine quibus (vt ipsa aiebat) vita hæc non foret molestissima: propter eas autem libenter subibat beatitudinis dilationem, non ignorans, illam afflictionibus non parum augeri. Sed vbi satis eam Christus communiar, dæmonibus eam tentandam permisit, vt, si quid possent, ab illa obtinerent. Aded hanc animis fratres mirandum certamen spectaturi. Videbitis enim totam inferorum & dæmonum potentiam omnibus & machinis & viribus aduersus terrorsimam puellam dimicantem, ipsamque spe Christi subnixam, de tota dæmonum caterua sua arte gloriose triumphantem.

Item tertis.

Sitit cruce & afflictiones.

Christus est permittit tentari.

Y 4 Primùm

Tentat eam
Satanas re-
rum turpiū
suggestione.

Primū igitur scelerum ministri à rebus
reis virgini suggerendis capiunt initium. In-
tunt turpes cogitationes, castissimo pectore ab-
bent illusiones & phantasmata dormienti, in-
corpora ex aëre sumpta, oculis & auribus vega-
tis ingerunt, faciuntq; multa, quæ sine horrore
non queant. Illa è diuerso catena ferrea flag-
corpus suum, fundit sanguinē, adijcit permittit
ad priores vigilias, ita vt somno penè omni re-
ciassè videretur. Non cessant autem hostes, cum
genti multitudine apparent; primò quasi bl-
adulantur, hortantur ne seipsam interficiat
vitæ asperitate. Iuuenis es, inquit, fac quod
faciunt foemina: nubas viro & augeas humer-
nus. Proponunt exempla Saræ, Rebecca, Lu-
chelis. Ne facilè credamus hæreticis, quando
nobis scripturas diuinas ad confirmandam
tatem suam profertunt: faciunt enim hoc etiam
mones. Quid (aiunt ipsi virgini) hæc sibi vult
singularis, in qua tamen perseuerare non pot-
At quicquid illi blaterarent sancta virgo mi-
nitus respondens, orabat. Cū autem perse-
tiæ desperationem ei vellent iniicere, hoc re-
dit procacibus illis, Ego non meis, sed Domini
stri Iesu Christi viribus nitor, nec vllum ali-
ea verbum extorquere potuerunt. Solebat
familiaribus suis inculcare, ne tentati in dis-
onem cum dæmonibus ingrederentur. Cū
inquit, sint versuti & longa fallendi exerciti-
instructissimi, facilè sibi victoriam promittunt
possint cum homine miscere sermonē. Itaque
secus casta anima se ab illis mox debet auertere
ad Christum spōsum confugere, quam solet
ultero pudica matrona. Vbi autem sensit

In tentatio-
nibus cum
dæmone nō
esse dispu-
tandum.

hac via nihil se posse proficere, alia aggressus est.
 representabat ei formas virorum & mulierum tur-
 piffimè inter se concubantium & nefandos sermo-
 nis iactantium, ipsamque ad eandem turpitudinem
 invitatum: cogebaturque hæc etiam oculis & au-
 ditibus clausis videre & audire. Accedebat ad cum tu-
 lum miseriae, pijsissimi sponsi absentia (vt ipsi vide-
 batur) ita vt nullam omninò opem aut consolatio-
 nem ab eo perciperet. At illa nihilominus sine in-
 iurmissioe & carnem affligebat, & precibus tota
 circumdabatur. Atque in hoc præclarum de se omni-
 bus, diuinæ gratiæ sensibili suauitate destitutis ex-
 emplum præbuit, ne solita sua exercitia propterea
 remittant, sed potius augeant. Dicebat autem vir-
 ginis sanctæ sibi ipsi: Tunè vilissima vllis te consolati-
 onibus dignam putas? Itanè iam oblita es tuorum
 peccatorum? An non satis est tibi, si possis vel æter-
 nam euadere damnationem, etiamsi has tenebras &
 molestias ad supremum vsque vitæ diem perferre
 poteris? An verò Christo propter eius consolati-
 ones seruire voluisti, & nò eò potius vt in æternam
 vitam fruaris? Nihil igitur de solitis remittas studijs,
 quæ potius semper aliquid addas. His sanctæ hu-
 militatis telis superbum illum Goliath prosterne-
 re Christi virgo. Durante autè hac tentatione plus
 in templo m-
 nus infest-
 tur.

Abscōdit se
 ab illa Chri-
 stus vt virtus
 virginis il-
 lustrior ap-
 pareat.

In tēplo m-
 nus infest-
 tur.

Y 5 totam



UNIVERSITÄTS-
 BIBLIOTHEK
 PADERBORN

totam ad execrandas illas vexationes perferentem
promptam paratamque offerre, quâdum ipſa
eſſet. Tùm verò dæmon quidam improba proci-
tate ad eam ait: Non prius ab hac infeſtatione re-
ſabimus, quàm voluntati noſtræ conſenſum pre-
ſtas. Cui mox virgo magna ſecuritate reſpondit:
hi non ſolùm has, ſed alias quaſuis moleſtias
nomine Saluatoris perpeti iucundum & delectabile
eſt; quatenus quidem eius viſum erit. Mox
His dictis totus ille dæmonū cœtus inſtar fumæ
deſectus euanuit, & ingens lux cœlitus illapſa
cubiculo, & in luce Chriſtus vulnere ſig-

Chriſtus ei
apparet cru-
cifixus.

bus inſignitus apparuit, dicens: Filia mea Cathari-
na, viſes que & quanta ego tua cauſa perpeſſus
ne igitur dubites aliquid etiâ propter me perpe-

Deindè alia ſub ſpecie magis propinquante
dis admodum verbis de obtento iam triumpho
gratulabatur. At illa: Vbi, inquit, fuiſti mihi
ne, cum eſſet cor meum tot ſpurcitijs diuexatum.
Et ille: In corde, inquit, tuo. Rurſus Virgo: E-
ſt fieri potuit bone Ieſu, vt tu in illo meo eſſes
quod tot obrutum erat impuriſſimis cogitationibus.
Reſpondit Dñs: Cogitationes illæ quid in tuo
ciebant animo? gaudiūmnè an mœrorem? Illa re-
ſpondit: Inquit illa, non niſi ſummum dolorem. Hoc
tur, Chriſtus ait, ego mea præſentia efficebamur.
ſi tu deſtituta fuiſſes, illas ſpurcitijs in volu-

Voluntas
prompta ad
perferendas
crucis Deo
gratiſſima.

traxiſſes. Vt enim lucis meæ radio illuſtrata
pſam ſpontè ad tolerandas eas infeſtationes
liſti, mox eas abſcedere iuſſi: neque enim poſſes
voluntate poenas fortiter perferentis ego deſidera-
Tu autem filia mea, quâdo non tua, ſed mea
certaſti viriliter maiorem à me gratiâ conſeque-
His dictis, viſio diſparuit, relicta in animo

fuitate incredibili, maximè quod eam Christus
 suam vocasset. Clarissima quidem hæc cum
 principibus tenebrarum fuere certamina: sequun-
 tur tamen alia non minora, quæ cum ijs hominibus
 suscepit, qui sacram virginem partim quidè irride-
 bant, partim etiã priuatim ac publicè infamabãt:
 in quibus illa vincens in bono malum clarissima
 nobis dilectionis erga inimicos exempla reliquit.
 Frater Gabriel Ordinis Minorum, eiusdemque Or-
 dinis Prouincialis, sacre Theologiæ Doctor cele-
 berimus, simul & frater Ioannes Senensis ex eorum
 numero qui D. Augustini institutum sequuntur The-
 ologiæ Professor cõmuni consilio ad virginem ve-
 nientes, eam, propositis difficillimis Theologiæ que-
 stionibus in derisum & pudorem adducere decre-
 uerunt. His ergò propositis sacra virgo, magna cum
 reuerentia respondit, tantaque dicendi vi & gratia
 apud illos de mundi contemptu disseruit, ut ipse
 contra ingenti pudore suffusus, ad Dominum con-
 uersi fuerint: omnibusque, quæ sanè haud exigui
 pretij bona possidebant, pauperibus distributis,
 paupertatis & abiectiois studiũ iterum tota vir-
 gine amplexati sint. Sic etiam frater Lazarinus Pi-
 cenus qui doctrina & dicendi artificio præ ceteris
 insignis erat, ad eò huic virgini insensus erat, ut
 non modò priuatim, sed publicis etiam concioni-
 bus illi acerbe detraheret. Quid multis? Huius
 regius precibus atque doctrina, relictis omnibus
 quæ habebat, in nouum hominem mutatus est, mul-
 torumque animas virtutis suæ exemplo & doctri-
 na lucrificet; sanctissimeque vitam finiuit: quam-
 uis multas fratrum suorum irrisiones perpeffus fu-
 erit, qui eum contumeliæ causa Catharinaton ap-
 pellabant.

Venia.

Virgo irri-
detur ab
ijs.

Veniamus nunc ad certamina quæ cum Deo
sacra virgo habuit: quippè quæ vt homines salu-
ris doctrinæ monitis & exemplis vicit: ita omnipo-
tentem Deum feruentissimis precibus superavit.
Cum Lapa virginis mater letali correpta morbo
subitò sine Confessionis sacramento è vita exci-
deret, Catharina cum lachrymis oculos ad cælum
uans, dixit Domino, se ab eo loco non prius dissi-
suram, quàm matrem ei viuam restitueret. Oratio
igitur feruentissimè multis cum lachrymis, de
defunctam matrem ad vitam reuocauit: quæ etiam
in vita diutissimè post hoc mansit. Magna pro-
orationis virtus quæ impœnitentè animam ab in-
ferorum faucibus in hæc lucem reuocare potest.
Non dissimile admodum de patre legitur: qui
appropinquante mortis termino filia se precibus
obnixè commendaret, illa pro patris salute Deo
deprecans, cum intelligeret eum salua diuina gra-
tia nullo modo sine purgatorijs pœnis ad beatorum
gaudia peruenire posse, obnixius Deum orauit,
demque peruicir, vt sine vllis cruciatibus recu-
cælum reciperetur: ita tamen vt pœnas parentis
in se reciperet. Vt autem certò constaret eum
cælum migrasse, eodem temporis puncto
anima mortalitatis ergastulo soluta fuit, virgo
sanctam iliaci dolores inuasert, ijsque ad lapa-
mum vsque vitæ diem sine intermissione laborauit.
Verùm illa non hos dumtaxat, sed etiam quoslibet
que alios cruciatu & molestias non modo patienter,
sed etiam hilariter ferebat.

Orationum eius efficacitas.

Matrem defunctam ad vitam reuocauit.

Patrem à Purgatorijs pœnis liberat.

Magna quidem duo hæc cum Deo certamina
titere. Adiciam aliud quod partim cum Deo, partim
cum hominibus susceptum est. Fuit Senensis
quadam de Pœnitentiâ S. Dominici, Palmerii

mine: ha
nec nome
bat. Obr
notrectat
mensid lac
ms anip
gens igit
ta preces e
tas, sed pi
tu morbo
sed exacer
tin. Rursu
molliere su
que poterat
solabatur
ta humani
cedibus fur
tum odium
tribus omni
cerent. C
clauso cubi
pau. ne sui o
tam illi Do
ta animas d
qui tam p
uare & co
tuo se nullo
ligeramæ
mura illa
pocum: q
nerabat, &
perabilem e
loxi gratia
tate agnit

mine: hæc incredibili odio & inuidia stimolata,
 nec nomen sanctæ virginis audire quidem sustine-
 bat. Obrectabat ei priuatim & publicè, nec vllis
 obreccionibus & maledictis sariari poterat. Cer-
 nis id sacra virgo, humilitate & mansuetudine e-
 nis animum placare nitebatur, sed frustra. Confu-
 gens igitur ad Dominum, singulares pro illa mise-
 ra preces obtulit. Audiuit autem preces eius Domi-
 nus, sed prius iudicium exercuit, percussitque gra-
 uis morbo Palmerina. At illa nihilo melior effecta,
 sed exacerbata magis, infensioem se virgini osten-
 dit. Rursus ergo nouis humilitatis officijs eam e-
 molliere studuit. Seruiebat illi omnibus quibuscun-
 que poterat modis, blandisque verbis & obsequijs
 sololabatur. Sed saxo durior nihil mouebatur tan-
 ta humanitate & beneuolentia, imò verò ex suis eã
 pedibus furibûda expelli iussit. At iustus iudex tan-
 tum odium cernens, ita eam percussit vt repentè vi-
 tribus omnibus destituta ad inferos properare vi-
 deretur. Quod vbi cognouit sancta virgo, mox
 cubiculo instantissimè Dominû rogare coe-
 pit. In illa occasione illa anima periret. Oltedit au-
 tem illi Dominus miseriam & periculum infœli-
 citatis; dixitque iusticiam suam ferre non posse,
 quia tam pertinax odium puniretur. Tùm virgo
 prostrata & corpore humi prostrata, dixit ad Domi-
 num de nullo pacto de eo loco surrecturam, donec
 miseriam miseretur. Iam tres dies & noctes
 illa in agone cõstituta supremum trahebat
 spiritum: quo tempore Catharina in precibus per-
 seuerabat, & tandem lachrymis inuictum & insu-
 perabilem expugnauit, ita vt adamantino illi pe-
 tere gratiam suam inspiraret, qua peccati sui foe-
 ditate agnita, indoleret: perceptisque sacramentis
 magna

Palmerina
 odium in
 virginem.

Mira virgi-
 nis charitas.

Impetrat
 Palmerina
 gratiam di-
 uinam.

magna cum cordis contritione è corpore migravit. Cuius animã vidit sancta virgo in tanto decore & pulchritudine, quamuis nondum in gloria diuinitatis visionis esset, vt nullis posset verbis exprimere. Quam hanc virginis patientiam, quis flagrantissimum caritatis ardorem non miretur? Sed ad alia charitatis illius opera veniamus.

Senis fuit mulier quædam inops & egrota nomine, quæ ingenti paupertatis malo coacta ad misericordiam comiũ petijt, sed ad eò tenue vt vix necessarium peteret. Accedebat ad cumulũ miseræ leprose, totum corpus occupauerat, prorsus vt ab omni re relicta, propter contagionis periculum vrbe excedenda erat. Quod vbi præsensit virgo mirabilis uore accensa ad eam properauit, & non modicis necessarijs, sed suum quoque obsequium ad obitum eius obtulit. Itaq; quotidiè manũ & pedibus illam visibat, Christumque in ea contemplantur curatè & reuerenter ei inserviebat. Ex ipsius gratiæ virginis beneficijs, mulier illa superbia & ingrati tudinis pestem cõtraxit, cõcepitque pro se exigere quod sacra virgo pro solo Christi faciebat prorsus vt si non itatim ad vora omittisset, conuicia in eam & contumelias iactaret. Quibus nihil irritata virgo, studebat iracundiam verbis & sedulis officijs delinire haud aliter quam si propriam parètem tractaret, ita vt etiam ipsa mulier admiraretur. Eccè autem vt ex hoc riosius triumpharet, manus sanctæ virginis leprosa tuasit. Quod illa nihil morata malebat totum corpus fœda contagione infici, quàm cõceptam leprositatis officium delerere. Paulò post excessit eam mulier leprosa, virgine illi in extremis altissimè eam efficacissimè confirmante. Eius corpus

Seruit leprosa confirmata.

dem sanè sancta virgo diligentissimè abluir, induit
de suis manibus sepeliuit. Post sepulturam autem
omnis lepra à virginis manibus euauit, vt etià
elegantiores quàm antea viderentur.

Sed ad aliud multò mirabilius misericordiæ o-
peram veniamus. Quædam S. Dominici soror (quam
etiam vocabant) cancri morbo in pectore labo-
rante. Tantis autè ex eo vulnere foetor exhalabat,
vt vix vlla inueniretur foemina quæ miseræ illi o-
pulari veller. Audiens hoc virgo Christi, intelli-
gensque eam sibi derelictam, mox eam adiit, & iu-
uanda facie suum ei seruitiù, donec curaretur, ob-
tulit. Non potuit non hoc miseræ valdè gratum ac-
cipere vtpotè quæ se omni penè ope destitutâ cer-
neret. Seruiuit igitur iuuenclâ seni viduæ, & licèt
increpescerè foetor abominabilis pari tamen alacri-
tate omnia charitatis officia illi impendebat, aded
vt ipsa agròta obstupesceret ad tantâ iuuenclæ cha-
ritatè & constantiam. Videbat hæc & inuidebat tor-
tuus coluber, & summâ operâ, vt impediret, na-
tatur. Adest o quæso animis mirabile certamè inter
tuncani generis hostè & tenerâ puellâ spectaturi.
Cum voluntatem tantæ virginis (vtpotè in Christo
fidelitè) mouere nò possset, quodâ die, eadè vulnus
regisse, foetore intolerabili stomachû eius propè
euenit; itâ vt ad vomitû propèderet. At sancta vir-
go illi irata sic corpus suû alloquebatur: Itanè abo-
minaris tu sororè tuâ Christi sanguine redemptâ,
cum possis in eundè vel etiâ deteriozem morbû in-
cidere? Viuit Dñs nò feres hoc impunè: simulq; fa-
ciem in pectus agròtæ inclinâs, os & nares horrèdo
vulneri applicuit, donec recalcitrâtem spiritui
nares subdidisset, illamq; nauseâ extinxisset. Vi-
debat hoc agròta exclamauit: Cessa, cessa chà-
rissima

Inferuit al-
teri omniū
ope destitu-
tâ.

Elus chari-
tati inuidet
diabolus.

En quâto m-
sibi ipsi vim
affert.

riffima filia, noli teipsam tam immani pure
rumperere. Victus ergo dæmon abscellit quidem
alias omnes vias tentauit, vt tandem aliquando
eximium charitatis officium in virgine impedit.
Ad ægram igitur cõuersus, primò tædium ergo
ginis ministeria, deindè verò etiam odium enu
uit. Immisit autem in animam eius nefarias
cõuersiones, vt putaret castissimã virginem, quoniam
non adesset, obscenis actibus alicubi occurrere
que ægotam perduxit, vt in apertam virginitatis
miam prorumperet. Is rumor vt primitianam
reliquarum Sororum peruenit, ad eam omnes
tauit, vt scelus innocèntissimæ virgini expro
baret. At illa, nihil prorsus calumniatricis illius
cõuersionis permota, respondit: Verè domina & lo

**Infamatur
S. virgo.**

mea, ego gratia Iesu Christi virgo sum, idcirco
repetens nihil ampliùs addebat. Interim
pristinis officijs intermittens, seruebat miserè
nocte dieque accuratissimè. Postea verò mo
nihil dolore infamiæ, rem totã cum multis
mis ad Christum sponsum suum reuult, qui

**En modesti
am virginis.**

parens, dextera manu coronam auream, sinis
rò spineam offerens dixit vt alteram earum
vita eligeret. At illa è sinistra Saluatoris spi
ronam arripiens, vi multa in caput suum im
dicens: Domine ego in hac vita passioni tur
formari cupiens, libens poenas omnes refrige
co amplector: atque post eam visionem afflic
pitis doloribus vexata fuit. Tum verò Domini
constãtiam eam adhortans, promisit se malig
monis calumnias in caput illius retorlurum
namque ei de illo victoriam præbiturum. Et
non parua sanctæ virginis consolatio. At
ver eius, vbi percepit sinistras illas de virginitate

**Christus ei
apparet.**

serpens, qui in animo
virginis
petijt. c
blandif
eum
detr
etiam
sanc
serpens
fama
redijt
eterio
abile
abilis
stom
sancta
simu

ones, quamvis de eius esset puritate certissima,
 vehementer tamen aduersus Andream illam com-
 munitatem, acerbè nimirum ad filiam ait: An non sapiùs
 prohibui ne illi vetulæ seruires. En qualem tibi re-
 mercedem? Fiebat hoc quoque Satanæ arti-
 ficio, vt sanctum illud ministerium impediret. At
 sancta virgo flexis coram matre genibus eam opti-
 ma rationibus leniuit: deindè ad ægram se confe-
 rent, tanta ei alacritate seruiuit, vt illa planè iam
 in seipsam descenderet, agnitoque facino-
 roso, animo valdè compungeretur. Interim visi-
 tum sane admirandam vidit. Cùm aliquando e-
 us cubiculum virgo sancta intraret, vidit repente
 circa lectum suum lucem inestimabilis amœnita-
 tis effundi, adeò vt omnium suarum miseriarum
 soluta, sanctæ virginis aspectu angelicam quãdam
 gratia se maiestatem ferentis satiari non posset. Indè
 in animo eius dolor cresceret, quod tam excel-
 lentem virginem spurco ore cõtaminasset, veniam
 qua petijt. quam illa non modò concessit, sed in-
 credibilissimè ægram amplexata, culpam omnè
 eamque demonem trãstulit. Porrò sicut antea
 delectate detraxerat sacræ virgini, ita postea mirifi-
 cam etiam multis cum lachrymis prædicauit, &
 gloriarum sanctitatis eius testimoniũ dixit: pror-
 sus serpens inuidus, crescente indè virginis san-
 ctitatis fama, omni suo conatu frustraretur. Sed
 non redijt ad faciendum periculum si eam sto-
 macho eruptione frangere posset. Nam cùm virgo
 inanimabile illud vulnus aperuisset vt ablueret,
 in eius stomacho scelerator, demone id efficiente, immodi-
 ce eius stomacho nauream attulit. Sed illa in suũ
 stomacho sancta quadam iracundia incitata, Viuit, in-
 estimabilissimus, quia hoc ipsum quod vsqueadè
 Z perhor-

Vincit offi-
 cijs terri-
 mã calum-
 niatricem.

Iterum de-
 mon ab of-
 ficio chari-
 tatis auerte-
 re nititur.

Vide exemplū eximie charitatis.

Iterū ei Christus apparet.

Mirabile factę communionis desiderium & effectus mirabilior.

Benignitas eius in pauperes.

perhorrescis, intra tua viscera condetur: statim illius horridi vulneris ablutionem seorsum bibens totam ebibit, nausęque tentationem expiuit, vt ipsa postea patri Raimūdo fateatur, quam se tam suauem cibum aut potum in omnia ta hauisset. Apparuit autem ei Christus vocanti, eamque ad sacratissimum lateris fuit admouens ineffabili potu admirabiliter refecit, de tanta gratię abundancia in eius mente est, vt etiam in corpus redundarit, nec deinceps quam more solito cibum acceperit: quod primo fuit argumento eam visionem minime fuisse. Tanto autem sacrę communionis ardore considerio, vt nisi ea frueretur animi deliquore oppressa concideret. Ex ipsa autem festia tanta celestium consolationum copia mentem dimanabat, vt alimētum omne ab ipse planē reiiceret, & si quid per vim ingestū suis violēter per os reiiceret. Sed pergamus eius charitatis officia sanē admiranda pertinet. Prima ei & præcipua semper in vita pauperes omnes beneficijs quamplurimis curari. Orabat quandoque in templo Dominice, cum quidam mendicus ad eam accedens in cibis opem petijt. Illa cum nihil quod largiri ad manus haberet, rogauit vt tantisper expectaret donec domū reuerfa afferret, quo eius inopie consulere posset. At illo dicente, se nondiū necere non posse, sancta virgo eius in afflictionem, dum anxie cogitaret, quid mendico dare posset, argenteam crucem, quę forte in sinu fouebat, prompsit, eamque tribuit. Qua accepta lætus ille abcessit. Verò nocte Christus virgini oranti apparuit.

cunctis multis gemmis egregie ornatam protulit,
 et in extremo iudicij die se in angelorum &
 hominum conspectu ostenturum promisit. Alio tem-
 pore sacrae virgini ex eodem templo domum redi-
 enti volenti Christus in specie pauperis & peregrini
 occurrens vestem ab ea petiuit. Illa festinanter ad
 fraxillum rediens, tunicam non manicatam cautè sibi
 detulit, pauperique nesciens esse Christum tribuit.
 Ille etiam lineum vestimentum petijt. Tum illa
 se sequi ad ades iubens & subuculam & subli-
 calium ei dedit. Verùm ille, qui virginis animum
 probare volebat, plura mendicare non destitit asse-
 re se tunica, quod manicis careret, commodè uti
 non posse. Illa perlustras domum suspensam à per-
 thinoam ancillæ tunicam arripuit, ablatasque ab
 ea manicas pauperi dedit. Rursus ille etiam soci-
 um se in domo hospitali habere dixit, qui extrema
 necessitas inopia eiusmodi charitatis officio val-
 de indigeret. Tum verò sancta virgo nihil sibi pror-
 sus superesse cernens, respondit pauperi: Reuera
 etiam, libenter si qua ratione possem socij tui
 quoque consulerem, sed planè vnde succurram re-
 stitutum est nihil. Ille verò subridens: Video, inquit,
 propterea tuum benignè faciendi studium, sed
 bene suauiusque vale. His dictis ex oculis eius
 exiit. Nocte verò sequenti Dominus ei oranti
 se in illius pauperis effigie visendum præ-
 sentari in manu ferens tunicam quam ipsi virgo dede-
 rat, atque se illi daturum vestem, quæ ab ea
 vtriusque hominis arceret frigus. Quod
 etiam re ipsa præstitit, adeò ut ipsæ semper
 eam quam æstate contenta vestibus, nullam
 iniuriam vnquam senserit.

Mirè eius
 charitatem
 probat Chri-
 stus sub pau-
 peris specie.

Magnæ sanè hoc misericordiæ opus extitit, longè tamen maius ac mirabilius est, quod nobis subiiciemus, quodq; singularem huius virtutis eam cõtinet, eamq; nobis omnibus misericõmendat. Alexia vidua ad eò feruenter amabat virginem, vt eius conuictu ægrè carere possit. Cidit autem anno quodã vt magna esset triticum Senenses inopia, prorsus vt non nisi vile & malens venderetur, cuius partẽ Alexia, nè omnino careret, emere coacta fuit. Antè quàm autem tridum illud triticum absumeretur, nouum purum in foro prostrabat. Itaque cum Alexia quod reliquum erat corrupti tritici, abijcere non emere cogitaret, prius virgini mentem aperuit. Illa verò respondit: Itanè tu abijcere quod Dominus voluit esse hominum alimentum? Quod si tibi nõ libet illo vesci, da pauperibus aliud quod edant est nihil. Alexia rursum dicit non posse se tranquilla conscientia tam pauperibus offerre panem virgo sancta ait: Proquam, & corruptam illam farinam ad me ego ipsa panes indè in vsus pauperum conficiam. Alexia facit vt iussa erat, & sancta virgo ex farina celerrimè tam multos effecit panes, vt septem hebdomadibus præter omnium expectationem sufficerent, nec in his vllis sentiebatur putredinis qui illis vescerentur, dicebant se nunquàm tam saporis panes degustasse. Postea autem sancta virgo secretè patri Raimundo rem certè admirandam dignissimam retulit, & quæ apud eos solùm habere poterit, qui beatissimæ virginis meritis serationes sunt experti. Dixit igitur illi se sereno charitatis & misericordiæ affectu adhibuisse farinam, mox verò beatissimam Mariam

ipsum ipsi sanctis Angelis sociatam apparuisse, sursumque sacratissimis manibus cum ipsa panes compositos, atque inde sic auctos fuisse.

Ceterum hæc misericordiæ opera ad corporis præcipue obsequiū spectant. Ad maiora veniamus, quæ ad animæ salutem pertinent quæ tanto sunt præstantiora, quanto anima mortali corporis natura præstantior est. Principio igitur cum hæc sancta virgo puellari adhuc ætate cōstituta, incredibili salutaris animarum desiderio flagraret illos peculiari-ter amabat sanctos, qui lucratis animabus operam præstarent, intellexitque diuinitus beatissimum Patrem Dominicum zelo fidei & salutis animarū incensum, Ordinem Fratrum Prædicatorum instituisse. Quæ res in eius animo tantam erga illum Ordinem reuerentiā excitauit; vt si quos vidisset fratres S. Dominici suas ædes transeuntes, illorum oblectaret vestigia, eaque illis abscedentibus, humiliter ac deuotè exoscularetur. Porro creuit in eius corde ingens desiderium illius instituti completum, vt posset cum fratribus saluti animarum incurrere: sed sexu id nõ permittente cogitabat sanctam Euphrosynam hac in parte imitari, & instar illius fingere se masculum, atque procul in regionibus ignotis fratribus se Dominicanis adiungere. Hæc autem fraternæ salutis desiderium in matura ætate auxit animarum sanctarū pulchritudine, quæ illi ei ostensa. Orante enim sancta virgine vt prepararetur sibi Dominus hanc præstare gratiam, vt posset videre elegantiam animarum omnium cum ipsa versantium & ad ipsam venientium vt tantò magis ad curandam earum salutem accenderetur; Dominus eam exaudiuit: atq; ex eo tempore, quo aliqui ad eam venissent, magis ad eorū animas, quam

Virgo Catharina flagrat incredibili desiderio salutis animarū.

Animæ pul-
chritudo
quanta sit.

quàm ad corpora intenta erat, ita vt sapè non auerteret corpora: nec quisquam ferè ad eam potè accessisset, cuius animæ statum non perideret, accebatque patri Raimundo: O pater mi, si videres animæ pulchritudinem, non dubito quin pro tua salute libens centies mortem oppeteres.

Addâ his aliud longè mirabilius, eius docentium cessum qui in cunctis operibus suis est mirabilis. In maturiori ætate ex multa gratiarum affluentiâ cor virginis diuino est amore inflammatum, planè lecto affixa decuberet nec posset è lecto egredere. Is languor cum ab amore proficisceretur acriter stimulabat, vt ardentissimis à Domino cibibus peteret, quò eam dignaretur ex hac vita releuare. Sed cum sentiret Domini voluntatem huiusmodi aduersari, rogauit vt quamdiu in corpore permanere vellet, dolorum, quos ipse in hac vita sustulisset, participem facere dignaretur. Id verò contigit ei Deus, eamque, vt charissimos filios huiusmodi gregiè affixit. Porro cum incrementum affluentiæ multis modis Christi etiam amor auctus est.

Amor virgi-
nis incredi-
bilis penè.

tanta demùm vis fuit, vt cor virginis à summo que deorsum creperit, ruptisque vitalibus sola ei diuini amoris, spiritum reddiderit. Quæ autem rei complures fuere testes qui ibidem testati sunt: idemque ipsa virgo testata est, animam à corpore disunctam fuisse, vidisseque se in gloria Dei, quæ nullis possint verbis enarrari: vidisseque

Videt gloriã
& pœnas æ-
ternas.

riam Sanctorum & pœnas peccatorum, tantum inferos, quàm in locis Purgatorijs, prorsus incalculabiles: quarum minima tanta sit, vt si ea hominibus cognita foret, millies potius mortem oppeterent, quàm illam vel vno die sustinere. Quæ autè hæc animæ à corpore separatio ad hoc

mor, tandemque non absque summo dolore vitæ
 reddita tribus diebus & noctibus fleuit continenter.
 ne quis putet res vanas nos referre, nouerit, eo
 tempore, quo sancta virgo animam efflauit, quatuor
 ei adfuisse fratres Dominicanos, ex quibus vnus
 Iohannes nomine, tanquam ex eius morte dolores hau-
 dit, ut in fletus & eiulatus prorumpens, rupta arte-
 ria, multum sanguinis vomeret: prorsus ut eius vi-
 ta desperationem ex eo veniret. Tum frater Tho-
 mas, qui virgini à confessionibus fuerat, cum ingen-
 tibus de fratre Iohanne monuit, ut sacras virginis
 manus horrendo suo vulnere admoueret, & sanita-
 tem in dubiam reciperet. Fecit hoc ille cum
 manibus & sanitate repente adeptus est. Hoc igitur
 diuino lumine sancta virgo irradiata, tanto ar-
 gere animarum salutem sciebat, ut instar Apostoli
 Pauli anathema pro fratribus fieri opraret. Sic e-
 nim quidam eam in ecstasi positam ad Dominum
 querentem audierunt: *Mi Domine, quonam modo
 sine potero, ut qui ad imaginem tuam formati sunt,
 æternum pereant? An non in maiorem gloriæ tuæ
 calculum cederet, ut salua charitate, ego sola peri-
 tum corporis que mei obiectu aditum ad inferos ob-
 ierem, omniaque gehennæ tormenta perferrem,
 quam ut tot animarum millia à beatitudinis tuæ
 consorcio excluderentur? Huic autem petitioni Do-
 minus respondit, nullo modo fieri posse, ut chari-
 tas locus apud inferos esset. Tantam enim charita-
 tem atque potentiam esse, ut magis ipsa gehennæ
 flammam exstingeret, quam ab eis ipsa lædi posset.*
 Quantus autem animarum fructus inde fuerit consecutus,
 eius vitæ scriptor Raimundus exponit his ver-
 bis. Quis narrare sufficiat, quot sceleratos homines
 ex inferorum faucibus extraxerit: quos obstinatos
 ad

Oratio eius
 ad Dominum
 pro salute
 peccatorum.

Fructus ani-
 marum sanè
 admirabilia.

ad sui cognitionem adduxerit, quot mudo hinc
ditos, ad eius contemptum induxerit; quot
diuexatos tentationibus, è Saranæ laqueis liber
rit, quot cælitus vocatos per virtutis iter deb
rit? Vidi ego nonnunquam vel mille, & eo ampl
vtriusque sexus homines ad eam videndam
diendam confluere, soloque eius aspectu ita
maleficia animo compunctos, vt lugentes prop
rent ad cõfessarios (de quorum numero ipse
qui cum ingenti contritione peccata sua con
funt. Quam ob causam Gregorius, eius nomi
decimus Romanus Pontifex mihi & duobus
eam, qua Episcopi pollent, absoluendi potest
dedit. Et certè multi venerunt ad nos immen
implicati facinoribus qui nunquam ritè Pene
tiæ sacramento vsi fuerant. Itaque non raro
spertinas vsque preces ieiunij permansimus, p
men omnes audire potuimus cõfiteri volente
virgo sancta sine intermissione orabat, & in
atrix, capita præda, exultabat in Domino.

**Petit assidue
à Domino
augmētum
fidei.**

Post hæc virgo sancta incredibili desiderio
perfectum fidei gradum perueniendi flagran
pit, adeò vt dies noctesque cum Apostolis Do
oraret, vt fidem illi adaugeret, eamque ita po
ret, vt nulla aduersantium hostium vi conu
prosterni posset. Cumque sæpè oranti illi sæpè
responderet Dominus, Responso te mihi
tandem pridie illius diei, quo solenne ieiunium
dragesimæ inchoatur (quo tempore seculi bo
ventri & gulæ se totos addicunt, atq; omnes
perantiæ habenas laxant) illa clauso cubiculo
dentissimè eam, quam diximus, fidei perfecti
à Domino postulabat. Et quia verissimè à Pro
dictum est, Delectare in Domino & dabit tibi

biones cordis tui; tandem oranti illi, & promissa à
 Domino fidei sponsalia suppliciter postulanti, ec-
 ce fidelis in promissis suis Christus Dominus san-
 ctissima matre & beatis Apostolis Ioanne & Paulo
 cum Patre Dominico stipatus ad virginem venit,
 et tamque ineffabili quadam ratione sibi despō-
 sivit, que nulla humana facundia pro dignitate explica-
 re potest. Post hæc Christus Dominus tam familia-
 riter cepit cum ea versari, tamque frequenter illi
 apparere ut propè fidem vincere videatur, præci-
 pue illorum qui nūquam quàm suavis & benignus
 sit Dominus degustarunt. Manebat cum ea solito
 durius, & amicissimè sermones miscibat, idque a-
 dhibebat, ut non rarò huc atque illuc in cellula ambulās-
 set, ut non rarò cum ea Psalmos diceret. Hæc sanè quibus-
 dam incredibilia videbūtur, sed meminerint quàm
 familiariter idem ipse Dominus olim in terris tri-
 ginta & amplius annos etiam cum impijs & pecca-
 toribus vixerit: meminerint quæ ex eius persona
 dicuntur in Prouerbijs Salomonis: Deliciæ meæ, es-
 sum filijs hominum: quanquam negari non po-
 test magnam hanc fuisse virginis dignitatem & pla-
 ur admirabilem bonitatis diuinæ gratiam. Sed se-
 quitur alia huic consentanea & minimè inferior.
 Die quadam vehemētissimi amoris vulnere vir-
 ginis percussa, instanter à Domino petebat, ut à se cor
 & propriam voluntatem radicitus euelleret,
 ut omnibus in rebus sine vlla tergiuersatione se
 illi obsequentem atque morigeram præberet. Vi-
 debatur autem illi sic orāti in visione venire Chri-
 stus, & latus sinistrum aperire, ablatoque corde re-
 sistere. Et reuerà nō poterat illa aliud sentire quam
 corde destitutam. Cùm id autem suo diceret cō-
 siliario, ille nō sine risu atque ludibrio eam audire

Christus est
 sibi despō-
 det in fide.

Petit à Dño
 perfectam
 obedientiā.

poterat. Aliquot dies Confessarius in eo perorabat, quod eam parùm sane mentis esse crederet, & ecce illa quodam die è sacello ecclesie exire lente, cum multa luce Christus ei apparuit, in manu ferens cor quoddam rubicundû & illustre, & piusque accedens, illud in sinistrum virginis imposuit, dicens: Ecce filia mea habes pro tuo, cor meum, clausoque latere recessit. Sed miraretur hoc inane phantasma, illo in loco circumpermanfit, quæ à socijs eius frequenter visa est. Sed autem ex hac adeò stupenda cordis mutatione, non rit consecutum, facile quisque poterit diuinationem. Non enim rerum omnium cõditor hac miratione tamdiu apud se cor illius retinere voluit, ut illud ardentissimo amore, & gratiarum obsequio affluentia repletet. Cuius rei eadem sancta virgo certissima testis est, quæ incredibilem charitatis ardorem in corde suo sentiebat: prorsus ut dicitur in his verbis: *gratia formam* tantam in anima sua puritatis & humilitatis uationem existere, ut ad ætatem quatuor uel que annorum se rediisse putaret.

Quamuis autem hæc quæ diximus summa ratione digna sint, mirabilius tamè est quod accidit. Cum Pisis in ecclesia Christinae virginis pater Raimudus virgini sacram cõmunionem exhibuisset, eaque sumpta, illa more suo oppressibus concidisset, subito corpusculum eius, quæ cecabat prostratum, se paulisper in genua erectum, & chijsque extensis & facie rutilante diu ita perstiteret, sed adeo rigidû, ut nihil à mortis simulacro videretur: tandem quasi lethali confectum uel repente decidit, & paulò post in pristinum restitutum est. Deinde virgo secretò patri Raimudo indicauit se, sub illo raptu quinque vulnera

Christus ei
vulnera sua
imprimit.

gnatibus Christi insignitam fuisse, prorsus ut tatos
 in locis corporis sui dolores sentiret ut nō nisi
 magno Dei miraculo in vita permanere posset. His
 sancta virgo domū delata, ad extremum spi-
 ritum deduci videbatur. Raimundus igitur & socij
 eandem ut mortuam lamentātes, amarissimis
 lachrymis se pijsima matre atq; magistra orbatos
 deplorabāt. Paulō autem pōst ad se reuerſa est, sed
 tenuem vitæ spem ostendit, ut ea ipsa acerbio-
 setiam lachrymas commoueret. Cumq; omnes
 magna vi precū diuinæ misericordiæ viscera pulsa-
 runt, victus tandem misericordiæ parens nō solum
 mirabilissimos, quos sacra virgo patiebatur dolores
 sustulit, sed eos contra in iucundissimam lætitiā
 conuertit. Nemo autem molestè ferat, quod huic
 sanctissimæ virgini sacra Domini stigmata cōceda-
 unt, cum hoc ipsum Pius Papa II in hymno teste-
 tur his verbis: *Quo nequit dici sanctius per orbem, Vul-*
nerum formam miserata Christi, Exprimis ipsa.
 hæc admiranda præter vsitatum ordinē cur-
 rentis diuinæ gratiæ priuilegia, quæ nisi in eo diplo-
 mate, quo sancta virgo in Diuos relata est, cōtine-
 rent, referre forsità dubitarē. Sed audite maiora.
 In initio Quadragesimæ ad festū vſque Pētecosten
 in sacratissimæ Eucharistiæ cibo victitauit. Quod
 mirū videtur addam aliud longè mirabilius,
 quod octo annorū spatio simili modo sine vſlo
 cibo permāserit, nisi quod propter vitandā
 omnium offensionem succū herbarum coctarū de-
 gurgit, quem tamē prociūs vomitu, nō sine graui
 dolore eijciebat, stomacho nullā prorsus cōcoquen-
 tiam retinēte. Cumq; ab alijs interrogata, cur nō
 aliorū cibo vesceretur; mirabili humilitate
 Dei gratiā, quasi vltionē peccatorum suorū
 inter-

Mirabilis
abstinētia.

Insignis eius
humilitas.

interpretari solebat ita respondens: Deus propter
peccata mea raro quodam morbo me percussit
vt quamuis libentissimè vellem, nullo tamè
cibos admittere possim. Quæso illum pro me
orate, vt det veniam peccatis meis, quæ sunt
malorum omnium quæ patior. Ecce vndè super
bat non vulgaris sese efferendi materia, inde
virgo de se vilius sentiendi occasionem coepit.

Fuit sanè tota eius vita perpetua quædam
prorsùs vt præ amoris & gaudij magnitudine
non modò sentiendi vim amiserat, sed inter
etiam vi spiritus sacrum eius corpus à terra
tum in aère pendulum maneret. Quàm rem
gari aliquo testimonio, sed ipsius diplomate
virgo in Diuos relata est, constar: sic enim in

Extases eius

gimus: Rapiebatur sæpè sancta virgo à spiritu
in aère suspensa diuinis contemplationibus
batur: adeò extrà se acta, vt expuncta percipi
nihil omninò sentiret, idq; frequentissimè illi
tingebat cum diuina reficeretur Eucharistia.
ta verò luce, quo spiritus gaudio quo charitate
dore sanctæ virginis mens cõpleretur, cum
sumeret Eucharistiam, cælestique sponso per
sacramenti virtutem coniungeretur illud argu
to est, quòd statim ab ea sumpta ecstasim
abus & interdum tribus horis patiebatur. Qu
rò animales homines quæ sunt spiritus Dei
sequuntur, varijs modis (dùm sic rapere
afflictabant, Inter alios homo quidam scelerat
impressis in virginem calcibus, dum ecstasim
retur, atrociter in eam desauiebat, qui tam
non impunè tulit. Paucis enim post diebus
simus homo laqueo sibi vitam eripuit.

Ex hac autem virginis charitate, tanta vita

Puritas & innocentia S. Virgialis.

& in innocentia in ea orta est, vt Stephanus Car-
 thagenensis Prior, qui virginis amanuensis extitit, &
 longo tempore cum ea versatus fuit, post alia cla-
 rissima eius preconia, iureiurando confirmet, se nul-
 lum otiosum verbum tam longo temporis spatio
 ab ea prolatum audiuisse. Sed quoniam sine aliquo
 lapsu hac tam periculosa vitæ spatia (quæ tota
 tentatio esse dicitur) transigi non possunt, quibus
 genitibus ac lamentis, quo doloris aculeo virgo
 cruciata fuerit, si quid tale ei obrigisset, hoc exem-
 plo intelligi poterit. Quodam die festo Conuersi-
 onis sancti Pauli, tam sublimiter spiritus eius in
 Deum raptus fuit, vt tres dies integros & noctes im-
 mota manserit, nullisque corporis sensibus vsa fue-
 rit. Tandem reddita sibi dormire visa est, adeo æ-
 que spiritus ab illa cælesti visione ad hanc vitam re-
 uocatus. Intererant venerunt ad illam duo patres Domi-
 nici sciscitantes, num vellent se comitem præbere
 dormientem. Illa respondit quasi dormitans se velle.
 Illi simulque id protulit, tanta ei iniecta religio
 quæ tamque acerbis conscientie dolor (quod non ex-
 cepto sed quasi per iocum locuta esset) vt præ do-
 rante animi tres dies atque noctes sine intermissione
 in illam culpam luxerit, in quam Deus
 remittere permisit, ne reuelationis illius magnitu-
 dinem collereretur. Nam reuera sub hac triduana ec-
 clia viderat, quæ nullis possent verbis explicari.
 Eo dem autem charitatis fonte & familiari cû
 amicicia, diuinorum secretorum communi-
 onem oriri Saluator in Euangelio docet, cû ait
 non dicam vos seruos, quia seruus nescit quid
 faciat Dominus eius. Vos autem dixi amicos, quia
 omnia quæcunque audiui à Patre meo, nota feci vo-
 bis.

Nota admittendum dolorem de peccato leuissimo.

bis. Hanc autem gratiam tanta plenitudine
virgini puritatis amator Dominus contulit, ve-
gitationum arena & secreta diuina & futura
ta (quæ tùm ad priuatas personas, tum ad
Ecclesiam pertinebant) cum ea velut amicus
amico, quo familiariter vtitur, communicare
leret. Cuiuscùm multa afferri exempla pos-
num solummodò proferam quod in Pij Pa-
diplomate continetur his verbis: Pro pace
tinorum, qui cum Ecclesia dissidebant, & in-
cto suppositi erant Ecclesiastico, Apenninum
pes transire, atque ad Auinionem vsque ad
rium Vndecimũ Pont. Max. antecessorem nos-
proficisci non dubitauit. Cui votum suum
tenda vrbe Roma in occulto factũ sibi soli
notum, sese diuinitus cognouisse monstrauit.

Clarnit pro-
phetiæ spiri-
tu.
enim in ea spiritus prophetiæ: multa prædixit
quàm fierent & occultissima reuelauit. Quis
illud quod ab hoc cælesti præceptore eruditum
modò futura prædixit, & occulta cordium
cit, sed mirabili etiam sapientia donata fuit
& libros & epistolas mirabili doctrina
composuit: quodque omnem susceperat
tionem mulier omnis generis disciplinarum
ra, sæpè duobus, sæpè tribus, interdum etiam
tuor scriptoribus epistolas sine vlla cunctatione
dictabat.

Sed quoniam inter singularia Sanctorum
legia vis & efficacia orationum principem
cum vendicat de hac (cæteris omisis ne lo-
simus) breuiter nonnihil perstringamus. An-
lutis 1374 plus minus cum pestis inguinaria
vastaret, accidit vt virum venerabilem Mar-
nomine, qui domui S. Mariæ de misericordia

Orationum
eius effica-
cia.

ta ea pestis cotriperet. Id vt primùm ad sanctam
 virginem perlatum est, festina ad illum accessit, &
 prius quàm ad eum appropinquaret eminùs cla-
 mare coepit: Surge domine Matthee, surge, non est
 iam tempus in lecto molliter cubandi. Vix illa ver-
 ba compleuerat & momento temporis, pestis & a-
 podema, dolorque omnis ita euauere, vt ijs nun-
 quam Mattheus laborasse videretur: letusque & a-
 lier è lecto confurgens, paulò post cum patre Rai-
 mundo non agrotorum, sed fortium hominum so-
 cios cibos ederet. Cuius præclari miraculi per-
 multi testes fuere.

Per id tempus quo illa pestis grassabatur Senis
 pater Raimundus, cum fidissimam quibuscunque
 adesse poterat nauaret operam, accidit vt & ipse
 contagione pestifera inficeretur. Tum verò vt po-
 terat cum socio ad aedes sacrae virginis se contulit.

Illam verò manus suas Raimundi capiti admouens
 suis genibus pro salute eius orabat Dominum. Pater Rai-
 mundus pe-
 ste infectus
 à virgine
 curatur.
 Inter orandum autem vt sæpè aliàs in mentis ex-
 tremam raptus fuit. Cumque ad dimidiam ferè ho-
 ram ita permanisset, Raimundus sensim sanita-
 tem recepit, prorsus, vt antè quàm illa sibi resti-
 tuta esset planè curatum se sentiret: ciboque sum-
 ptibus columis ad pristinos labores rediret. Frater
 Bartholomeus patris Raimundi socius eadem pe-
 ste acrius & diutiùs oppressus, sanctæ virginis
 precibus itidem restitutus est. Sunt huius generis
 precum infinita à virgine patrata miracula: quæ si
 in ordine referre vellemus vix iusto cuncta volu-
 ptate comprehendi possent. Vnum adhuc ex omni-
 bus subiiciemus ex quo clarissimè virginis sancti-
 tatis dignosci poterit.

Senis

Duo flagitiosi in sceleribus obdurati à virgine mirabiliter conuertuntur.

Senis duo flagitiosi latrones capti, propestratorum immanitatem atrocissimis sunt supplicia addicti. Iamque ducebantur ad mortem & cubus impositi ignitis fuscinulis discerpebantur. Mox autem eos adducere poterat, ut saluti suae confessionis sacramento consulere: quin potius (quod dictu quoque horribile est) voces in Deum blasphemias palam iactabant. Eo autem tempore erat sancta virgo apud Alexiam sociam & dilectam suam, cuius aedes miserissimi illi praeterierant. Vbi id autem sensit Alexia, celeriter indicat famulanti virgini: illa se totam confert ad deprecandam mentem Saluatoris pro salute desperatorum: quae vidisset per fenestram ingentem turbam hominum, qui obstinatos illos misere exagitabant. Impetrat à Domino ut possit spiritu se illis aperire, & cum eis ad portam usque proficisci. Vnde eam viderunt, daemones palam clamitantes: non cessaueris, daemonicam te efficiemus. Imprecatis proacacium minis, in precibus persistit ad portam urbis ventum est, ecce clementissimus Saluator apparet obstinatis illis totus vulnere confectus & sanguine madidus, inuitat ad penitentiam, promittit veniam. Illi mox mutati in bonos petunt sacerdotem, peccata sua confitentem. Quae confessione blasphemiae mutantur in laudem Dei, dignos se etiam maioribus tormentis fieri. Stupent omnes repentinam illam conversionem: carnifices quoque mitescunt, nec audent in hac via inferre supplicia, dum vident tantam eorum pietatem ac religionem. Denique illi ad mortem secus atque ad epulas festinant, spe bona fructus per supplicia momentanea citius ad gaudia caelestia transire. Quod multo etiam magis

...am est, quam si horum extincta corpora ad vitam
...reuoata. Plura eximia sanctitatis eius ope-
...referre negligimus, ne pium lectore nimia pro-
...tate radio afficiamus.

Cum annum aetatis plus minus 33 attigisset, in-
...abili Christi desiderio inflamata, assiduis pre-
...a Domino postulauit vt huius mortalitatis
...gulo solueretur, quo desiderato diu eius aspe-
...ntu possit. Non cessabat multiplicatis precibus
...inum exorare, utpote qua rerum terrenarum
...u pericula dissolui cupiebat & esse cum Chri-
...o, cum ecce corporis infirmitate, qua detineba-
...r, iudex magis magisque crescente terminum ad-
...e vidit, quem toto vita tempore desiderauerat.

...vero tanquam grauissimorum peccatorum rea-
...o omnibus humiliter veniam petijt, omnibusque
...sacramentis se communiuit, & plenariam
...peccatorum omnium remissionem auctoritate Gre-
...gorij XI & Urbani VI Romanorum Pontificu im-
...petrauit. Tum vero mortis angoribus repen-

...trepta cum teterrimis daemionibus in singula-
...ram ingressa est. Quod sane tam ex dictis
...factis eius facile animaduerti potuit. Demo-
...nem cum instarent vrgeretque vt eam vel me-
...torem excellentia in superbia crimen extolleret

...anquam tacebat, nonnunquam vero responde-
...merdu leniter subridens, obiecta crimina con-
...rebat. Semel autem quasi attonitis auribus ar-

...parumper conticuisse, lato vultu re-
...t in hac verba: Vanam gloriam nunquam,
...eam utique gloriam & laudem praepotentis

...s. filis dictis cum aliquamdiu viribus iam de fi-
...tenuisset tandem exclamauit: Do-
...in manus tuas commendo spiritum meum: si-

A a mulqu

Migrat e vi-
ta anno 2140
tis 33

Vide humi-
litate s. vir-
ginis.

In agone a
daemionibus
acriter ex-
pugnatur.

370 MARTYR. SS. MARIANI ET IACOB
mulque animam tot tantisque virtutibus exornatam in manus Creatoris efflavit.

Funus fuit multis civium omnium lacrymis curatum & in Dominicanorum ecclesiam depositum: ubi mox insignia valde & præclara divinitus edita sunt miracula: adeo ut ea propter toto inhumatum permanerit. Postquam vero hoc in cæ sepulturæ traditum fuit, eadem ipsa non extincta sed etiam præclarius aucta sunt: prout sus ut eximiam virginis sanctitatem omnibus confluentibus notissimam facerent.

MARTYRIUM SS. MARIANI LEONAR-
dis & Iacobi Diaconi. Conscriptum ab eo qui
terfuisse testatur. ex quo v. Suardus etiam
in suo Martyrologio descripsit.

30 Aprilis.

Colonia
Circensis.

Cum pari socioque comitatu viam Neapolitanam versus ingressi essemus, & ad locum appellatur Muguas, cui Circensis Colonia suburbana est vicinitas, venissemus, ubi diabolus ad tentandam iustorum fidem acriter factus Marianus & Iacobus beatissimi martyres ad coronæ locum intrepidè vestigia direxerunt. Insuper cæcitate præfatis furor per militares omnes Christo dilectos requirebat: & in certamine quadam crudelitatis infania mulctatos iam in alio retrahebat, eorumque ut se sanguine inauditis faucibus anhelabat.

Agapius &
Secundinus
Episcopi,
quos Mar-
tyrologia
habent 29
Aprilis.

In his Agapius & Secundinus antistites am-
plissimo inter se ac indiviuo planè societate
culo coniuncti, alter etiam carnalis corporis
sanctitate eximius à certamine ad certamen
euecati sunt: ut qui captiuos à seculi pompis
tinendo Christi nomine subegissent, etiam